

Compositie 5 stedenbouw bv

Boschstraat 35

4811 GB Breda

telefoon 076 – 5225262

email info@c5s.nl

internet www.c5s.nl

kvk Breda 20083802

Gemeente Rucphen

Bestemmingsplan

**“Kom St. Willebrord,
Processiepark e.o.”**

Projectnummer: 161750

Datum: 31 maart 2017

Gemeente Rucphen

Bestemmingsplan

“Kom St. Willebrord, Processiepark e.o.”

Inhoud

1. Toelichting
2. Regels
3. Verbeelding

id.nr. : NL.IMRO.0840.2584K0019-ON01

d.d. : 31-03-2017

Projectleider:	Mevr. ing. T.J.C. van Wijnen MSc
Collegiale toets:	Dhr. drs. M.C.M. Reijnaars
Status:	Ontwerp bestemmingsplan

Toelichting

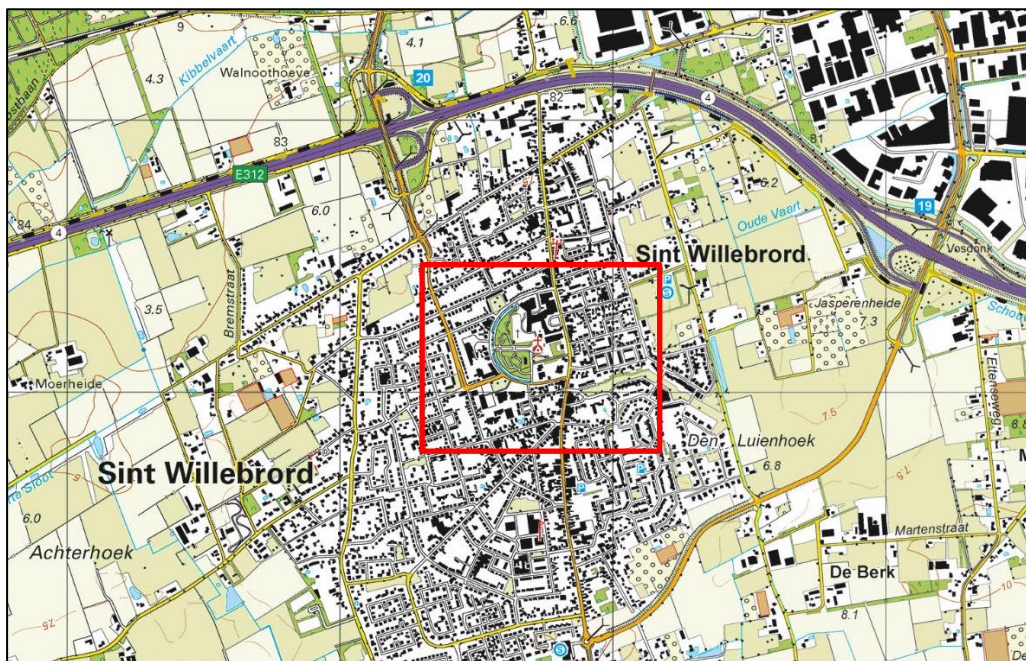
INHOUD

1	INLEIDING	3
1.1	Aanleiding en doel	3
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	4
1.3	Geldende ruimtelijke plannen en besluiten	4
1.4	Leeswijzer	5
2	BESTAANDE SITUATIE	7
2.1	Inleiding	7
2.2	Gemeente Rucphen	7
2.3	De kern St. Willebrord	7
3	BELEIDSKADER	13
3.1	Inleiding	13
3.2	Rijksbeleid	13
3.3	Provinciaal beleid	16
3.4	Gemeentelijk beleid	19
4	KWALITEIT VAN DE LEEFOMGEVING	25
4.1	Inleiding	25
4.2	Bodem	25
4.3	Waterhuishouding	26
4.4	Cultuurhistorie	28
4.5	Archeologie	30
4.6	Natuurgebieden	32
4.7	Flora en fauna	32
4.8	Geluid	33
4.9	Bedrijven en milieuzonering	34
4.10	Externe veiligheid	34
4.11	Luchtkwaliteit	37
4.12	Kabels en leidingen	38
4.13	Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling	39
4.14	Verkeer en parkeren	40
5	JURIDISCHE PLANTOELICHTING	42
5.1	Inleiding	42
5.2	Opbouw van de regels	42
5.3	Regels	43
6	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	51
6.1	Toepassing Grondexploitatiewet	51
6.2	Economische uitvoerbaarheid	51
7	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	53
7.1	Inleiding	53
7.2	Vooroverleg	53
7.3	Zienswijzen	53

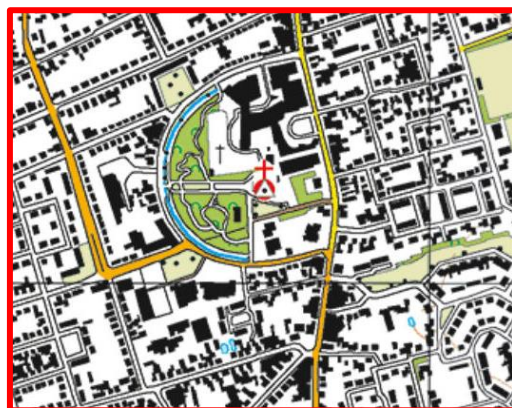
BIJLAGEN

Bijlage 1. Standaard Verantwoording Groepsrisico

Bijlage 2. Vooroverlegreacties

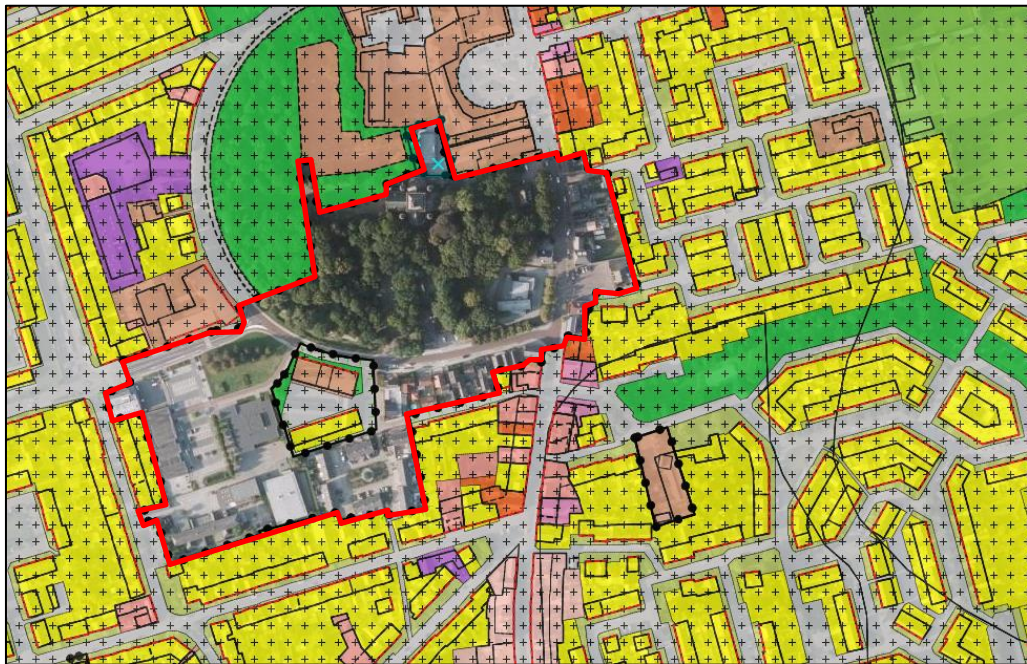
Weergave van de topografische kaart van St. Willebrord met nader ingezoomd op het plangebied Processiepark e.o.
Bron: topotijdreis.nl, 2017.

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel

De gemeente Rucphen is voornemens een deel van het bestemmingsplan “Centrum St. Willebrord” (vastgesteld d.d. 27 juni 1995) en een gedeelte van het bestemmingsplan “Bebouwde kom St. Willebrord” (vastgesteld d.d. 17 december 1996) te actualiseren. De delen die worden geactualiseerd zijn niet opgenomen in het bestemmingsplan “Kom St. Willebrord”, als gevolg waarvan het bestemmingsplan voor deze percelen nog niet geactualiseerd en digitaal raadpleegbaar is. De actualisatie is ten eerste ingegeven door de Wet ruimtelijke ordening (Wro) van 1 juli 2008, waarin onder andere is bepaald dat een aantal aspecten ten aanzien van bestemmingsplannen moet worden gestandaardiseerd en de verplichting tot het actueel hebben van de bestemmingsplannen. Daarnaast gelden er in het plangebied meerdere bestemmingsplannen. Het doel van deze actualisatie is een duidelijke, eenduidige en actuele beschermingsregeling op te zetten voor het plangebied, waarbij tevens wordt aangesloten op de omliggende actuele bestemmingsplannen.

Vigerende verbeelding geprojecteerd op de luchtfoto. Waar de afbeelding de luchtfoto toont, is het plangebied voor onderhavige bestemmingsplan gelegen.

Bron: ruimtelijkeplannen.nl, 2017.

Ten tweede is de actualisatiewens van de gemeente Rucphen ingegeven door de voorgenomen herontwikkeling van het centrum van St. Willebrord, zoals opgenomen in de Centrumvisie St. Willebrord die in 2012 is vastgesteld. In deze visie waren diverse ontwikkelingen voorzien. Inmiddels zijn deze ontwikkelingen in de planvormingsfase of reeds gerealiseerd. In voorliggend bestemmingsplan wordt tevens planologisch geregeld dat op de plaats van de huidige apotheek en

huisartsenpraktijk de bestemming 'Groen' wordt gelegd zodat na sloop van de panden de groenstructuur versterkt wordt. Aangezien de vigerende bestemmingsplannen niet meer voldoen aan de actuele wet- en regelgeving dient het bestemmingsplan voor het centrum van St. Willebrord geactualiseerd te worden.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied voor onderhavig bestemmingsplan betreft het centrum van de kern St. Willebrord. De begrenzing van het plangebied wordt gevormd door het vigerend bestemmingsplan "Kom St. Willebrord" vastgesteld d.d. 27 september 2012, waarbinnen voorliggend plangebied een lege ruimte vormt in de verbeelding behorend bij dit bestemmingsplan. Globaal gezien bestaat het plangebied uit het zuidelijk deel van het Processiepark, een deel van de Dorpsstraat en het deel van de Pastoor Bastiaansensingel dat gelegen is tussen de Vijverstraat en de Dorpsstraat. Daarnaast maakt het bestemmingsplan voor de voormalige locatie Parkzicht onderdeel uit van het plangebied.

1.3 Geldende ruimtelijke plannen en besluiten

Met deze integrale herziening worden enkele vigerende plannen en besluiten samengevoegd en verwerkt tot één plan. Het betreft de navolgende ruimtelijke plannen en besluiten:

Naam plan/besluit	Vastgesteld Raad	Goedkeuring GS
Centrum St. Willebrord (bestemmingsplan)	27-06-1995	18-12-1995
Bebouwde kom St. Willebrord (bestemmingsplan)	17-12-1996	25-07-1997
Dorpsstraat 114 (bestemmingsplan)	27-04-1999	04-08-1999
Pastoor Bastiaansensingel 11 (bestemmingsplan, 5 ^e partiële herziening)	30-05-2000	18-08-2000
Dorpsstraat 114 (wijzigingsplan)	20-02-2007	08-05-2007
Vijverstraat (artikel 19)	25-03-2008	--
Dorpsstraat 116 (wijzigingsplan)	19-03-2013	--
Bestemmingsplan Centrum St. Willebrord, afwijking bebouwing nabij Sint-Willibrorduskerk (projectbesluit)	28-05-2013	--
Kom St. Willebrord, Pastoor Bastiaansensingel (vm. Parkzicht) (bestemmingsplan)	08-02-2017	--

1.4 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat een beschrijving van de bestaande situatie. In hoofdstuk 3 wordt het relevante beleid besproken. Hierbij komen achtereenvolgens het nationale, provinciale en gemeentelijk beleid aan bod. In het vierde hoofdstuk wordt een visie op het plangebied gegeven. In hoofdstuk 5 worden de diverse milieuplanologische aspecten behandeld. In hoofdstuk 6 komen de juridische aspecten aan de orde en in hoofdstuk 7 de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. Het achtste en laatste hoofdstuk behandelt de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

2 BESTAANDE SITUATIE

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de bestaande situatie van het plangebied beschreven. Hierbij vindt een beschrijving van de (wijdere) omgeving en het plangebied zelf plaats.

2.2 Gemeente Rucphen

Het plangebied is gelegen in de gemeente Rucphen, een landelijke gemeente in het westen van de provincie Noord-Brabant. De gemeente telt 22.288 inwoners (CBS, 1 april 2016). De gemeente bestaat uit de kernen Rucphen, Sprundel, Schrijf, St. Willebrord en Zegge. Binnen de gemeente Rucphen zijn er veel verschillen in het ruimtelijk structuurbeeld aanwezig; iedere dorpskern heeft zijn eigen karakter.

2.3 De kern St. Willebrord

Ontstaansgeschiedenis

De plaats waar nu St. Willebrord is gelegen was oorspronkelijk voornamelijk bedekt met veenlagen, die moerassig en ontoegankelijk waren. Bepalend voor de ontginning en de ontwikkeling van het gebied is de turfwinning geweest. Na 1250 was voor de groeiende stadsbevolking en voor de stedelijke nijverheid steeds meer brandstof aanwezig. Het veen werd afgegraven, gedroogd, in turven gesneden en per boot afgevoerd. Het vervoer gebeurde in speciaal gegraven kanaaltjes, moervaarten genoemd, en vervolgens met grotere schepen over de hoofdkanalen naar de steden. In de omgeving van St. Willebrord waren fijnmazige vaartenstelsels aanwezig.

Nadat het veen was weggegraven, bleven de onderliggende zandgronden over. Er ontstond een vestigingspatroon van boerderijzwermen. De wat hogere gronden waren niet overal geschikt als landbouwgrond. Daar waren slechts kleine vruchtbare 'landbouweilandjes' gelegen tussen de heidevelden, afgegraven moeren en andere 'woeste gronden'. St. Willebrord is rondom een dergelijk 'landbouweilandje' ontstaan. De heidevelden werden gebuikt voor het weiden van schapen. St. Willebrord is, in vergelijking met andere nabijgelegen nederzettingen, de jongste kern.

Pas rond 1600 vestigden zich op deze plek de eerste bewoners. De heidenederzetting die oorspronkelijk 't Heike werd genoemd, bestond uit een groep verspreid liggende, kleine boerderijen. Nadat in 1842 een parochie werd gesticht en de naam werd gewijzigd in St. Willebrord, trad een verdichting van de bebouwing op in de directe omgeving van de Sint Willebrorduskerk. Kenmerkend voor de kern St. Willebrord is dat de huidige stedenbouwkundige structuur gedeeltelijk de verkavelingsstructuur van het agrarisch cultuurlandschap weerspiegelt. Bij de naoorlogse uitbreiding van het dorp is de bebouwing langs bestaande (land)wegen geplaatst en heeft uitbreiding voor een belangrijk deel kavelsgewijs plaatsgevonden. Het Processiepark van de Onze

Lieve Vrouwekerk vormt het ruimtelijk centrum van het dorp. Het onderhavige plangebied is gelegen in het centrum van de kern St. Willebrord.

Het centrum van de kern St. Willebrord is gelegen ter hoogte van het Processiepark en omgeving en kent een relatief jonge ontstaansgeschiedenis. De omgeving van het Processiepark is een omgeving met een relatief jonge ontstaansgeschiedenis. De kaart uit 1870 toont een rechthoekig parkje met kloosterschool en de Willibrordus kerk, ter plekke van het huidige gemeenschapshuis de Lanteern. Het betreft een groene enclave te midden van een overwegend agrarisch landschap met verspreid aanwezige bebouwing.

In 1885 werd de eerste Lourdesgrot gebouwd. Rond het jaar 1925 is de kerk, naar voorbeeld van de basiliek in Lourdes, en het bijna cirkelvormige processiepark gerealiseerd. Het processiepark is dan, buiten de kerk, nog volledig onbebouwd. De cirkel takt aan op de Dorpsstraat, die is verdicht tot bebouwingslint. De toegang van het Processiepark is gericht op het westen, de gebedsruimte bevindt zich in het oosten. Rond het jaar 1989 verschijnt er op de historische kaarten bebouwing in het park. Bovendien is het oude klooster gesloopt. In de jaren '90 verschijnt de bebouwing op de hoek van de Dorpsstraat en de Pastoor Bastiaansensingel. De algemene tendens in het plangebied heeft geleid tot een toenemende verstening en versnippering van het Processiepark.

Bebouwingsstructuur

Rond 1850 bestond St. Willebrord slechts uit verspreid liggende bebouwing en een kleine concentratie aan bebouwing langs de Dorpsstraat. De Dorpsstraat is een belangrijke en oude structuurlijn in het centrum van St. Willebrord. Langs deze straat, die de aflopende rug van de noordelijke uitloper van het plateau van Sprundel volgt, heeft de eerste bebouwing van de nederzetting zich ontwikkeld. De Dorpsstraat volgt een bijna rechte lijn met een uitbuiging ter plaatse van de kerk en zijn omgeving. De kerk is echter niet op de Dorpsstraat georiënteerd, maar op het westelijk gelegen Processiepark. De huidige bebouwing langs de Dorpsstraat vormt een nagenoeg gesloten dorpswand, voornamelijk bestaande uit twee bouwlagen met een kap. Een uitzondering hierop betreft de bebouwing aan de rand van het Processiepark, waar zich vooral vrijstaande en meer grootschalige bebouwing bevindt. De bebouwing is over het algemeen eenvoudig, sober en kleinschalig.

De Pastoor Bastiaansensingel is tevens een structuurlijn van betekenis. Het verloop van de Pastoor Bastiaansensingel is niet geheel toevallig. De weg begrenst in de vorm van een halve cirkel enkele karakteristieke gebouwen en het rijksmonumentaal Processiepark. Dit betreft een kerkelijk complex met een parkbos, wandelpaden, laan, (gave) singel en het kerkplein. Het geheel wordt omgeven door een singel. Recent is het Processiepark gerestaureerd. Als gevolg daarvan is de cirkel weer duidelijk herkenbaar, zijn waterlopen hersteld, zijn de entrees gemarkeerd door zuilen en zijn de wegen- en padenstructuur inclusief de beplanting van het park aan vernieuwing en onderhoud onderworpen. Het park met genoemde samenhangende elementen vormt de meest bijzondere groenstructuur voor het dorp St. Willebrord en kenmerkt in belangrijke zin de stedenbouwkundige opzet en ontwikkelingsgeschiedenis van St. Willebrord.

In de noordoosthoek van het Processiepark is recent veel veranderd, bijvoorbeeld door de uitbreidingen van het zorg- en verpleegcentrum 'de Vlegter – de Kim' en het dorpshuis 'de Lantaarn' die beiden ten noordoosten van het plangebied zijn gelegen. Bovendien is binnen het plangebied aan deze zijde van het Processiepark in 2014 een nieuw parochiecentrum annex mortuarium gerealiseerd. Het gebouw bestaat uit twee bouwlagen met een plat dak.

De pastorie aan de Dorpsstraat 117 is een markant gebouw bestaande uit twee bouwlagen met kap gebouwd rond 1950. Vanwege de vrijstaande positie in de groene pastorietaan draagt dit object bij aan de kwaliteit van het Processiepark. Het is de enige plek waar de aanwezigheid van het park doorklinkt tot aan de Dorpsstraat. Op de hoek van de Dorpsstraat/Weberstraat is een parkeerplein aanwezig. Het parkeerplein biedt ruimte aan 18 parkeerplaatsen. Ten aanzien van de bebouwing is in het pand, gesitueerd in de hoek van het plein, de stichting 'De Helpende Hand' ondergebracht. Dit pand betreft een voormalig woonhuis met winkel in de plint. Net zoals de meeste panden in de omgeving van dit pand, is de winkel niet meer als zodanig in gebruik. Omdat de meeste winkels in de omgeving van het parkeerplein zijn verdwenen is de huidige parkeerdruk op het plein gering. Daarnaast is er aan het plein een appartementencomplex aanwezig bestaande uit twee bouwlagen met plat dak. In totaal zijn er 12 woningen aanwezig in dit pand.

Aan de overzijde bevindt zich aan de Dorpsstraat 115 bebouwing waarin een reisbureau in is gevestigd en tevens gewoond wordt. Het gebouw dateert uit de jaren '40 en bestaat uit een tweelaags volume met dwarskap en vertoont kernmerken van de elegante Delftse School. Op de hoek van de Dorpsstraat en de Pastoor Bastiaansensingel staat het gebouw van de bank dat dateert uit de jaren '90. Dit overwegend eenlaagse gebouw, met plaatselijk twee bouwlagen, laat toe dat vanuit de Dorpsstraat een karakteristiek zicht bestaat op het achtergelegen monumentale groen waarboven de kerk uitsteekt.

Vanuit de Dorpsstraat kan langs het pand van de bank de Pastoor Bastiaansensingel worden ingereken. Ten noorden van de Pastoor Bastiaansensingel bevindt zich voornamelijk bedrijvigheid aan de rand van het Processiepark. Deze bedrijvigheid bevindt zich in bebouwing bestaande uit één bouwlaag, waarvan een enkele met kap is uitgevoerd. De apotheek, gesitueerd in bebouwing bestaande uit één bouwlaag met flauwe kap en de praktijk van het Huisartsenteam, gevestigd in bebouwing bestaande uit één bouwlaag met plat dak, zijn eveneens gelegen in het Processiepark. De beeldkwaliteit van de gebouwen en de directe omgeving is mager. In de Centrumvisie St. Willebrord van de gemeente Rucphen wordt dan ook gesteld dat deze bebouwing afbreuk doet aan de kwaliteit van het rijksmonument. In lijn met de vastgestelde visie voor het centrum van St. Willebrord heeft de gemeenteraad besloten om deze panden aan te kopen en te slopen. Hiermee wordt het karakter van het park verder versterkt.

Ten zuiden van de Pastoor Bastiaansensingel is een uitloper aanwezig van het centrum van de kern langs de Dorpsstraat. Diverse detailhandelsfuncties en (voormalige) horecagelegenheden zijn hier gesitueerd, die veelal worden gecombineerd met de woonfunctie in een vrijstaand hoofdgebouw bestaande uit één of twee bouwlagen met kap. Daarnaast zijn er ook gebouwen aanwezig die enkel

dienen voor de woonfunctie. De Smidsstraat, een zijstraat van de Pastoor Bastiaansensingel, vormt de verbinding naar het Smidshof. Het Smidshof is een woonerf, waarbij de woningen gesitueerd zijn in een hofstructuur en georiënteerd zijn naar een binnenruimte. Te midden van de bebouwing is een groene binnenruimte aanwezig. De bebouwing aan het Smidshof bestaat uit één bouwlaag met kap en wordt voornamelijk bewoond door senioren.

Aan de Pastoor Bastiaansensingel is het Parkzicht gelegen. Dit betreft een éénlaags vooroorlogs gebouw met een opvallend lange en hoge kap dat jarenlang de functie heeft gehad als school. Later is het pand jarenlang in gebruik geweest als horecagelegenheid 'Parkzicht'. De hinder die ontstond door de exploitatie van deze gelegenheid heeft ervoor gezorgd dat deze exploitatie is gestaakt. In de huidige situatie staat het pand al weer geruime tijd leeg. In het bestemmingsplan "Kom St. Willebrord, Pastoor Bastiaansensingel (vm. Parkzicht), vastgesteld d.d. 8 februari 2017 en onderdeel van het plangebied voor onderhavig te actualiseren bestemmingsplan, is het planologisch kader voor de herontwikkeling van deze locatie opgenomen. De herontwikkeling omvat de realisatie van een medisch centrum en 10 grondgebonden woningen.

Ter hoogte van de plek waar de Pastoor Bastiaansensingel overgaat in de Vijverstraat ligt een onbebouwd terrein met enkele volwassen bomen in een rij. Deze bomen duiden het voormalige tracé van de weg die na herinrichting van de Vijverstraat en de Pastoor Bastiaansensingel is komen te vervallen. Door de vormgeving van de bebouwing op de hoek van de Pastoor Bastiaansensingel en de Vijverstraat is een wenselijke hiërarchie ontstaan waarbij de Pastoor Bastiaansensingel, gelet op de aanwezigheid van het Processiepark, wordt verheven boven de Vijverstraat. Het is wenselijk om in de toekomst het onbebouwd terrein gelegen in de zuidelijke hoek Vijverstraat en Pastoor Bastiaansensingel te herontwikkelen met bebouwing, zodat een poorteffect ontstaat op het moment dat je in de nabijheid van het Processiepark komt.

In het plangebied zijn in het uiterste zuidwesten twee basisscholen gelegen. Het gebouw van de Maria Gorettischool is een typisch jaren '70 gebouw. Naast de Maria Gorettischool is de Willibrordusschool gevestigd in bebouwing bestaande uit twee bouwlagen met een kap. Daarnaast is ten noorden van de Willibrordusschool een maatschappelijke voorziening aanwezig, waarin twee peuterspeelzalen, een tafeltennisvereniging en ruimte voor scouting en jeugd aanwezig is. De omgeving rond de scholen en het maatschappelijke gebouw is recent heringericht. Momenteel zijn er gesprekken gaande over een fusie van de twee scholen, waarbij verkend wordt wat de onderwijshuisvestingsbehoefte is in de toekomst. Mocht dit leiden tot een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, dan wordt hiervoor een separate planologische procedure voor doorlopen.

Functionele structuur

Binnen het plangebied is er sprake van een grote verscheidenheid aan en menging van functies. Deze functies zijn met name geconcentreerd in het centrumgebied langs het historische lint, de Dorpsstraat. De volgende functies zijn aanwezig:

- wonen;
- detailhandel;
- horeca;
- zakelijke en maatschappelijke dienstverlening;
- nutsvoorzieningen.

Het winkelapparaat van St. Willebrord bevindt zich hoofdzakelijk aan de Dorpsstraat met enkele vestigingen aan andere straten, zoals de Pastoor Bastiaansensingel. Er is geen sprake van een aaneengesloten winkelfront. De Dorpsstraat is lang en winkels komen er verspreid en solitair voor. De St. Willebrordse horecagelegenheden en kantoren bevinden zich ook voor het grootste deel aan de Dorpsstraat. Ten aanzien van het stedenbouwkundig beeld van detailhandel en horeca kan gesteld worden dat er veel onderbrekingen zijn door woonhuizen, waardoor de functies elkaar niet versterken.

Ten zuiden van de Pastoor Bastiaansensingel overheerst de woonfunctie. In het zuidwesten is de maatschappelijke functie nadrukkelijk aanwezig in de vorm van twee basisscholen en een gebouw dat dienst doet als huisvesting voor diverse verenigingen en peuterspeelzaal. In het noordoosten van het plangebied is eveneens een maatschappelijke functie aanwezig betreffende de kerk, het parochiecentrum en de zorginstelling gevestigd in de oude pastorie.

Groenstructuur

Het Processiepark vormt de meest bijzondere groenstructuur van het dorp St. Willebrord. Het Processiepark bevat een parkbos, wandelpaden, laan, singel en het kerkplein. Het park vormt tezamen met de Lourdesgrot, de kern en nog aanwezige beelden een samenhangend geheel, geïnspireerd op de bedevaartplaats Lourdes. Het dorp kent verder opvallend weinig robuuste groenstructuren, welke een duidelijk stedenbouwkundig onderscheid vormen. Veelal betreffen de groenstructuren boombeplantingen in verhardingen.

Ontsluitingsstructuur en parkeren

De kern St. Willebrord is goed aangesloten op het landelijke verkeersnetwerk door de ligging nabij de snelweg A58. In het oosten van het plangebied is de belangrijkste noord-zuidroute van het centrum van St. Willebrord gelegen, namelijk de Dorpsstraat. Voorheen had de Dorpsstraat ter hoogte van het plangebied een breed wegprofiel. De lange rechte afstanden maakten hoge rijsnelheden mogelijk, waardoor het verblijfsklimaat en de verkeersveiligheid werd verminderd. De Dorpsstraat wordt fasegewijs heringericht. Tussen de beide aansluitingen van de Pastoor Bastiaansensingel en de Dorpsstraat is de Dorpsstraat nu ingericht als éénrichtingsweg, waardoor enkel nog via het zuiden de Dorpsstraat kan worden ingereeden. Verkeer vanuit het noorden dient gebruik te maken van de Pastoor Bastiaansensingel om daarna weer aansluiting te vinden op de Dorpsstraat. Voor de

Dorpsstraat geldt een maximale snelheid van 30 kilometer per uur. Aan weerszijden van de Dorpsstraat kan geparkeerd worden.

De Pastoor Bastiaansensingel ligt in een halve cirkel rondom het Processiepark heen. Het verloop van deze weg is niet toevallig, maar komt voort uit de vorm van het Processiepark, waartoe de watergang om het park ook behoort. Ook de Pastoor Bastiaansensingel is recent heringericht, als gevolg van het herstellen van de singel rondom het Processiepark. Ter plaatse geldt een maximale snelheid van 30 kilometer per uur. Langs de Pastoor Bastiaansensingel zijn parkeerplaatsen ingericht aan de buitenzijde. Aan de binnenzijde van de Pastoor Bastiaansensingel is de watergang rondom het Processiepark gelegen en in ere hersteld. De Vijverstraat, Pastoor Bastiaansensingel en de Dorpsstraat betreffen gebiedsontsluitingswegen. De overige wegen in het plangebied zijn erftoegangswegen en zijn ingericht als 30 km-zone.

3 BELEIDSKADER

3.1 Inleiding

De beleidscontext voor het plangebied wordt gevormd door landelijke, provinciale, en gemeentelijke beleidsrapportages. In dit hoofdstuk is het relevante beleid samengevat.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), 2012

Toetsingskader

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) van kracht geworden. Deze structuurvisie vormt de uitwerking van de ambities van het Rijk, op basis van haar verantwoordelijkheden, in Rijksdoelen en daarmee samenhangende nationale belangen op het gebied van een samenhangend ruimtelijk en mobiliteitsbeleid. Het Rijk heeft tot doel Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te maken in een periode van economische conjunctuurschommelingen, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen. Aanleiding voor het vaststellen van de visie is de constatering dat het voorheen geldende ruimtelijke Rijksbeleid onvoldoende bijdroeg aan het behalen van deze doelen, onder meer door het veroorzaken van bestuurlijke drukte, ingewikkelde regelgeving en een te sectorale blik op vraagstukken. Om dit te keren brengt het Rijk de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat en laat het meer over aan gemeenten en provincies.

Het Rijk onderscheidt thans nog dertien nationale belangen; uitsluitend op basis van deze belangen intervenueert het Rijk in de ruimtelijke ordening. Een groot deel van deze belangen leidt tot het reserveren van ruimte voor functies. Dit betreft dan bijvoorbeeld het reserveren van ruimte voor waterberging, militaire activiteiten en de uitbreiding van het hoofdwegennet. Deze belangen zijn vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro). Eén van de belangen die niet leidt tot een ruimtereservering is het belang van een 'zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten'. In het kader van dit belang heeft het Rijk besloten om, ten behoeve van het verminderen van de bestuurlijke drukte en het neerleggen van verantwoordelijkheden bij decentrale overheden, de verstedelijkingsstrategie te wijzigen. Dit houdt in dat het bundelingsbeleid, verdichtingsbeleid, locatiebeleid voor bedrijven en voorzieningen, beleid voor basiskwaliteit, stedelijke netwerken, nationale landschappen en rijksbufferzones is afgeschaft en dat daar slechts één beleidslijn voor terug komt: de 'ladder voor duurzame verstedelijking'. Deze 'ladder' heeft tot doel het principe van vraaggericht programmeren en het principe van zorgvuldig ruimtegebruik bindend

voor te schrijven bij de afwegingen van gemeenten en provincies. Dit belang is als procesvereiste vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Grondgedachte van de 'ladder' is dat een activiteit op meerdere locaties zou kunnen plaatsvinden en dat vervolgens de planologisch meest juiste locatie gekozen moet worden. Dat gaat uit van de activiteit. Hiermee wordt beoogd om de voorheen bestaande praktijk, waarbij in veel gevallen een bestemming wordt gezocht voor een bepaalde locatie (bv. herbestemmen van een voormalige vuilstortplaats), om te vormen.

Beoordeling en conclusie

Voorliggend plangebied is niet gelegen in een gebied waarvoor van rijkswege een ruimtereservering geldt (met uitzondering van de ligging in een radarverstoringgebied). Uitsluitend het nationale belang van een 'zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten', als vervat in de 'ladder voor duurzame verstedelijking', is van toepassing op het onderhavige bestemmingsplan. Aan dit belang wordt navolgend getoetst.

3.2.2 Besluit en ministeriële regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Barro, Rarro), 2012

Toetsingskader

Het Rijk heeft in de hiervoor genoemde SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op provinciaal en gemeentelijk niveau. Ten aanzien daarvan is een borging door middel van normstelling, gebaseerd op de Wet ruimtelijke ordening, gewenst. Die uitspraken onderscheiden zich in die zin dat van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmings- en wijzigingsplannen.

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Op 30 december 2011 is het Barro in werking getreden met daarin een regeling voor een beperkt aantal onderwerpen. Op 1 oktober 2012 is het besluit aangevuld met regels voor de andere beleidskaders uit de SVIR en tevens uit het Nationaal Waterplan en het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening. Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte. Een aantal onderwerpen is geregeld in de bij het Barro behorende Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro).

Beoordeling en conclusie

Volgens de kaart behorend bij het Rarro is het plangebied gelegen binnen het radarverstoringgebied van radarstation Herwijnen en Woensdrecht. In een gebied rondom deze radarstations dient rekening te worden gehouden met de functionele

bruikbaarheid daarvan. Rondom de radarstations mogen geen bestemmingen worden opgenomen die het oprichten van bouwwerken mogelijk maken die door hun hoogte onaanvaardbare gevolgen kunnen hebben voor de werking van de radar. In het radarverstoringsgebied behorend bij radarstation Herwijnen is de maximale hoogte van windturbines gelegd op 90 meter ten opzichte van het NAP. Voor het radarverstoringsgebied behorend bij de radar op het vliegveld Woensdrecht geldt een maximale hoogte van 113 meter ten opzichte van het NAP. In het onderhavige plan wordt geen nieuwe bebouwing mogelijk gemaakt boven de ter plaatse geldende maximale hoogtemaat en er wordt ook geen planologisch kader geboden voor het oprichten van windturbines. Vanuit het besluit en de regeling zijn er geen belangen die van invloed zijn op onderhavig conserverend bestemmingsplan.

3.2.3 Ladder voor duurzame verstedelijking (art. 3.1.6 lid 2 Bro), 2012

Toetsingskader

Met de inwerkingtreding op 1 oktober 2012 van art. 3.1.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) – de 'ladder voor duurzame verstedelijking' – geldt voor alle juridisch verbindende ruimtelijke plannen van decentrale overheden die (planologisch) nieuwe stedelijke ontwikkelingen mogelijk maken een bijzonder procesvereiste. Dit procesvereiste is gebaseerd op één van de nationale belangen als opgenomen in de SVIR, opgesteld door het Rijk. Dit nationale belang houdt in dat, ten behoeve van een goed systeem van ruimtelijke ordening, een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij ruimtelijke besluiten plaats dient te vinden. Deze zorgvuldige afweging heeft tot doel om, vanuit een oogpunt van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik, planologisch ongewenste versnippering en een onaanvaardbare leegstand te voorkomen. Het Rijk heeft er voor gekozen om, gedeeltelijk gebaseerd op de al langer geldende SER-ladder uit 1999, het procesvereiste vorm te geven als een determinerend-cumulatief werkende motivatieverplichting. De motivatieverplichting voor ruimtelijke besluiten, welke geldt voor de maximale planologische mogelijkheden inclusief flexibiliteitsinstrumenten (waarbij planologische saldering niet per definitie is toegestaan), bestaat uit drie eisen (treden):

- a. er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;
- c. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig bestemmingsplan maakt geen ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk. Het plan bevat geen mogelijkheden die voorzien in aanvullende bebouwing (hoofdbouwen) ten opzichte van de voorgaande bestemmingsplannen. Er is

daarmee geen sprake van een stedelijke ontwikkeling (ABRvS 26 april 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1125). De Ladder is dan ook niet van toepassing op onderhavig bestemmingsplan.

3.3 Provinciaal beleid

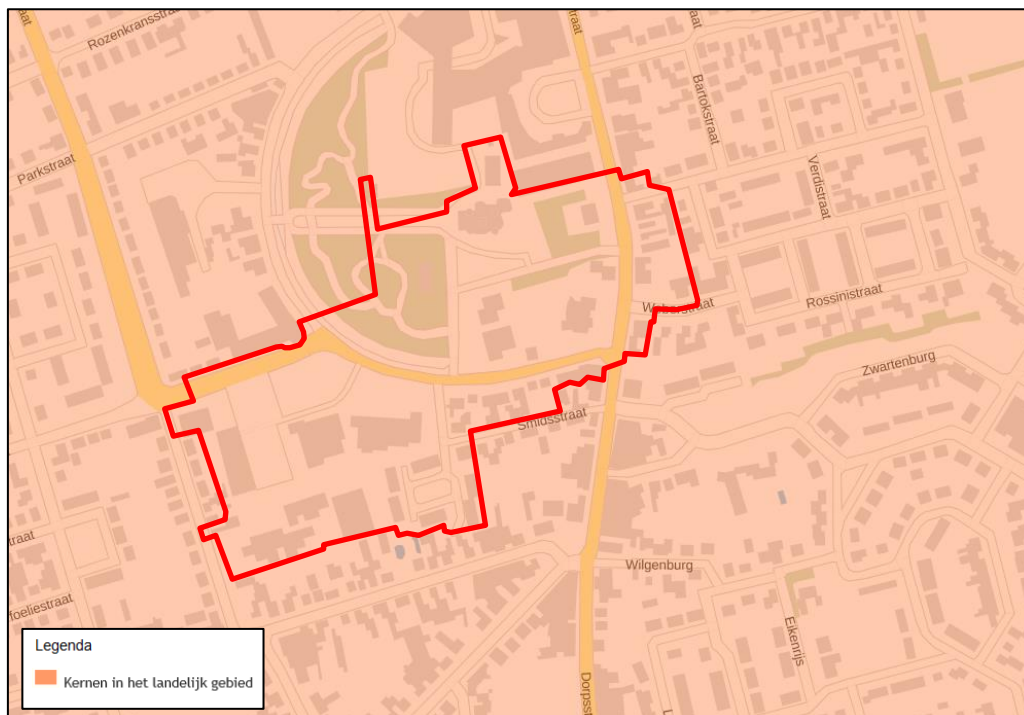
3.3.1 Structuurvisie ruimtelijke ordening – partiële herziening 2014

Toetsingskader

De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO) is vastgesteld door Provinciale Staten op 1 oktober 2010 en geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040) weer. Belangrijke beleidslijnen in de SVRO zijn het principe van concentratie van verstedelijking, zorgvuldig ruimtegebruik, verantwoord omgaan met de natuurlijke basis en het streven naar robuuste en aaneengeschakelde natuurgebieden. Sinds de vaststelling in 2010 hebben Provinciale Staten diverse besluiten genomen die een verandering brengen in de provinciale rol en sturing, of van provinciaal beleid. Deze besluiten zijn vertaald in de partiële herziening van de structuurvisie in 2014. Op onder andere de volgende onderdelen vindt bijsturing van het beleid plaats: transitie van stad en platteland, intrekken reconstructie- en gebiedsplannen, groenbeleid, samenhangend beleid voor de ondergrond en de transitie naar een zorgvuldige veehouderij. De ongewijzigde provinciale sturingsfilosofie is gebaseerd op vijf rollen: ontwikkelen, ordenen, beschermen, regionaal samenwerken en stimuleren. Twee rollen zijn met name van belang voor onderhavig plan: de ordenende en de beschermende rol.

De ordenende rol gaat uit van het behartigen van ruimtelijke belangen en keuzes. Deze zijn geordend in vier ruimtelijke structuren. De structuren geven een hoofdkoers aan: een ruimtelijk ontwikkelingsperspectief voor een combinatie van functies. Maar ook waar functies worden uitgesloten of welke randvoorwaarden de provincie aan functies stelt. Binnen de structuren is ruimte voor regionaal maatwerk. De vier onderscheidende structuren zijn de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur.

Het uitgangspunt van de beschermende rol is zorgvuldig ruimtegebruik. Bij ruimtelijke afwegingen betekent dit dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering of hergebruik op of binnen bestaand bebouwd gebied. De provincie wil nieuw ruimtebeslag zoveel mogelijk voorkomen. Bij ontwikkelingen buiten bestaand bebouwd gebied wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een investering in het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken.

Uitsnede van de Structurenkaart behorend bij de Structuurvisie ruimtelijke ordening met binnen de rode contour de ligging van het plangebied. Bron: provincie Noord-Brabant, 2017.

Beoordeling en conclusie

Voor het plangebied in het centrum van de kern St. Willebrord is met name het uitgangspunt van de provinciaal ruimtelijk beleid ten aanzien van zorgvuldig ruimtegebruik van belang. De provincie wil de groei en de spreiding van het stedelijk ruimtebeslag afremmen. Voor de 'kernen in het landelijk gebied' waartoe het centrum van St. Willebrord behoort, betekent dat het voorkomen van verdere aantasting van het buitengebied centraal staat. Dit houdt in dat het accent op inbreiden en herstructureren ligt. Het aansnijden van nieuwe ruimte voor verstedelijking is pas aan de orde, als gebleken is dat de bouwopgave voor wonen en werken niet binnen bestaand bebouwd gebied kan worden gerealiseerd, ook niet in andere kernen of op andere bedrijventerreinen binnen de gemeente, wat betreft wonen, en binnen de betreffende landelijke regio, wat betreft werken. Als toch nieuw ruimtebeslag nodig is, kan dit alleen daar waar, gelet op de ruimtelijke kwaliteiten binnen dat gebied, verantwoorde uitbreidingsmogelijkheden liggen. Ruimtelijke karakteristieken en kwaliteiten worden dus meer bepalend voor de wijze waarop de (economische) dynamiek in de landelijke regio's haar plek krijgt. Dit heeft tot gevolg dat de bouw mogelijkheden per kern verschillen en dat niet iedere gemeente of iedere kern een nieuwe locatie kan ontwikkelen.

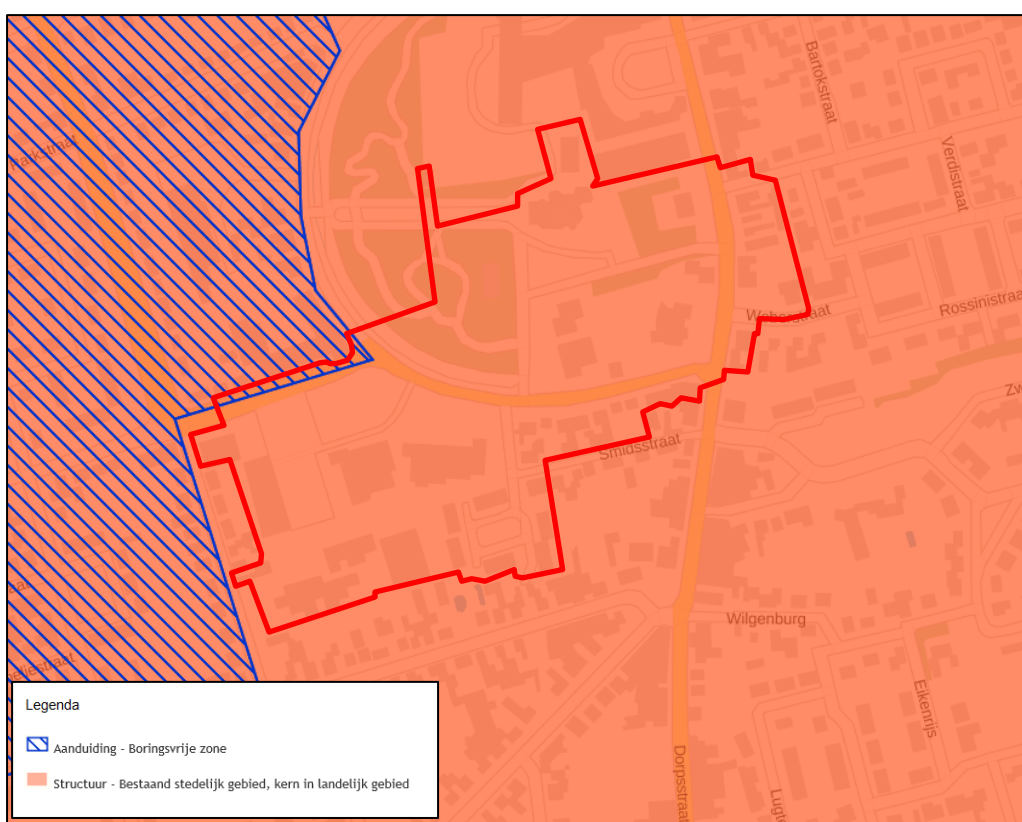
In het voorliggende conserverende bestemmingsplan wordt de provinciale normstelling als genoemd in de structuurvisie ten aanzien van ordening en bescherming vertaald. Hiervoor gelden de regels als opgenomen in de Verordening ruimte 2014 die hierna volgend aan bod komt.

3.3.2 Verordening ruimte 2014

Toetsingskader

In de SVRO zijn de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de komende periode aangegeven. Daarin is voor de doelen en ambities die bereikt moeten worden per onderwerp aangegeven welke instrumenten de provincie wil inzetten. In een aantal gevallen is gekozen voor het instrument 'planologische verordening', bekend als Verordening ruimte. Op 15 juli 2015 is de herziene versie van de Verordening ruimte 2014 in werking getreden. Deze stelt regels aan onder meer de bundeling van stedelijke ontwikkeling, natuurontwikkeling, de ontwikkeling van intensieve veehouderijen, waterberging, cultuurhistorie en het agrarisch gebied. Op 18 november 2016 is de Verordening ruimte 2014, veegronde 2016 vastgesteld door Provinciale Staten. Deze versie is op 8 december 2016 in werking getreden en samen met de diverse kaartaanpassingen dient deze in samenhang te worden gelezen met de versie van 15 juli 2015.

De Verordening ruimte 2014 is opgebouwd volgens het principe van een bestemmingsplan. Dit houdt in dat er zowel 'gebiedsgerichte regels' zijn gesteld als 'algemene regels'. Bij de gebiedsgerichte regels is vervolgens een onderscheid gemaakt naar 'structuren' (basisregels) en 'aanduidingen' (aanvullende of afwijkende regels ten opzichte van de basisregels of andere aanduidingen). Tenslotte zijn er ook een aantal 'procedurele bepalingen'.

Uitsnede van de integrale kaart behorend bij de Verordening ruimte van de provincie Noord-Brabant. Binnen de rode contour is het plangebied voor onderhavig bestemmingsplan gelegen. Bron: ruimtelijkeplannen.nl, 2017.

Beoordeling en conclusie

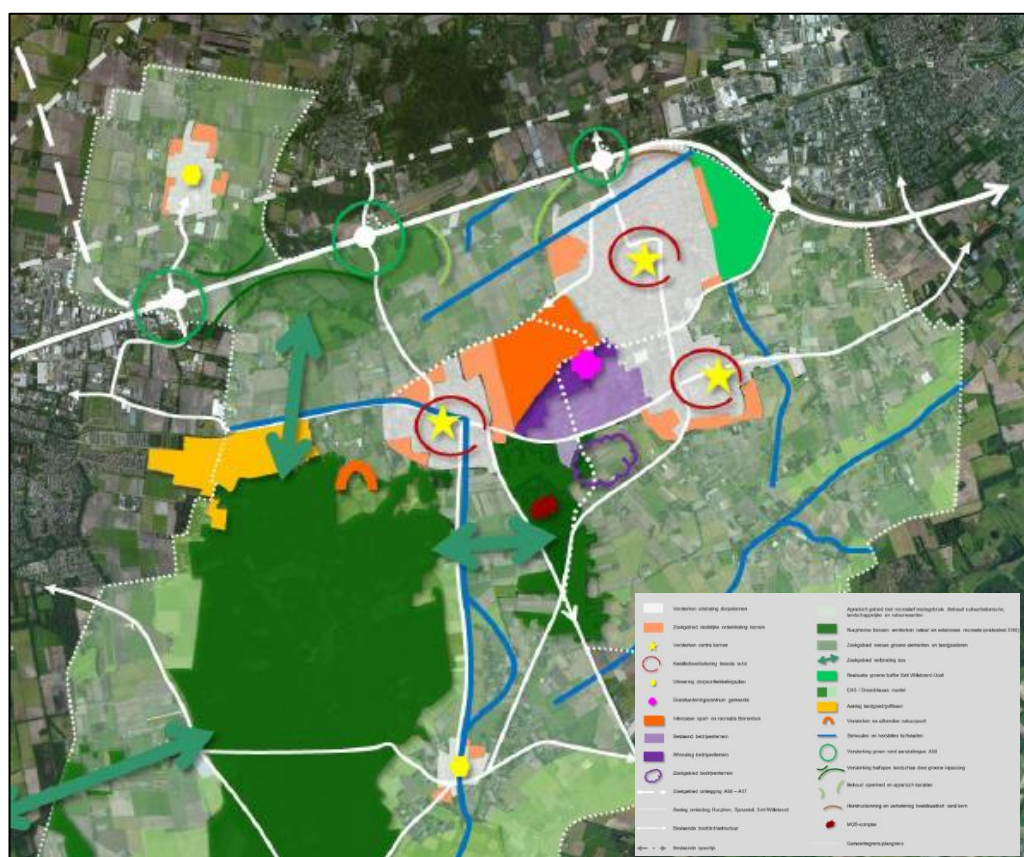
Het plangebied is geheel gelegen in het bestaand stedelijk gebied, aangeduid als kern in het landelijk gebied. Verder zijn van toepassing de regels die horen bij de aanduiding boringsvrije zone, waarbinnen het uiterst noordwestelijke deel van het plangebied is gelegen. Deze regels strekken mede tot het behoud van de beschermende kleilaag in de bodem. Dit betreft de minst strikte vorm van bescherming voor het grondwater, die alleen behoud van de beschermende kleilaag voorstaat. Onderhavig plan betreft een conserverend bestemmingsplan en legt de bestaande situatie vast. De bescherming aangeduid met de aanduiding boringsvrije zone is doorvertaald in de regels van onderhavig bestemmingsplan.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Structuurvisie Rucphen 2030, 2013

Toetsingskader

Op 11 december 2013 is door de gemeenteraad van Rucphen de Structuurvisie Rucphen 2030 vastgesteld. Met de nieuwe visie wordt richting gegeven aan de ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente. De visie betreft een herijking van de StructuurvisiePlus van 2003.

Visiekaart Structuurvisie Rucphen 2030.

Het centrum van de kern St. Willebrord is aangewezen als een gebied waar het versterken van de uitstraling van de dorpskern een belangrijke opgave is. Daarnaast wordt beoogd de relatie van de kernen met het buitengebied te herstellen door het terugbrengen van het groen: groene dooradering, een groen hart en groene randen. Ten aanzien van de woningvoorraad wordt gestreefd naar afstemming op de wensen van de bewoners. De opgave bestaat uit voldoende betaalbare (starters)woningen, voldoende geschikte woningen voor ouderen, kavels voor eigen bouw en landgoedwonen. De voorkeur gaat uit naar inbreiding in plaats van uitbreiding en naar nieuwe bouwlocaties aan de randen van de bestaande kernen.

Beoordeling en conclusie

In onderhavig consoliderend bestemmingsplan worden geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zal worden getoetst of deze passend zijn binnen Structuurvisie Rucphen 2030.

3.4.2 Woonvisie gemeente Rucphen 2013 – 2018, 2013

Toetsingskader

De Woonvisie gemeente Rucphen 2013 – 2018 is op 11 december 2013 vastgesteld door de gemeenteraad. Hierin zijn de woningbouwopgaven samengebracht. Verder is beschreven welke aanpassingen van de bestaande voorraad en van het nieuwbouwprogramma nodig zijn in de periode 2013 – 2023 om in de woonbehoefte van de inwoners van de gemeente Rucphen te kunnen voorzien. Vergelijking van de behoefte op basis van de opgaven met het meest recente woningbouwprogramma laat zien dat de geplande productie voor de hele gemeente in de periode 2013 – 2018 (549 woningen) redelijk goed overeenkomt met de door de provincie geraamde behoefte voor deze periode (465 woningen). In de periode 2018 – 2023 is dit minder het geval: de geplande productie is met 267 woningen aanzienlijk hoger dan de geraamde behoefte (130 woningen).

Fricties tussen vraag en aanbod in de bestaande woningvoorraad kunnen worden ondervangen door selectieve nieuwbouw van woningen die minder goed zijn vertegenwoordigd in de bestaande voorraad. In het nieuwbouwprogramma moeten accenten liggen bij:

- sociale huurwoningen voor de primaire doelgroep en duurdere huurwoningen (bijvoorbeeld voor senioren en starters) en goedkope koopwoningen voor de groep middeninkomens;
- differentiatie van het aanbod voor senioren geschikte woningen;
- het tegemoetkomen aan de vraag van de bovengenoemde groepen van beleid alsmede aan de vraag van derden, bijvoorbeeld door (collectief) particulier opdrachtgeverschap.

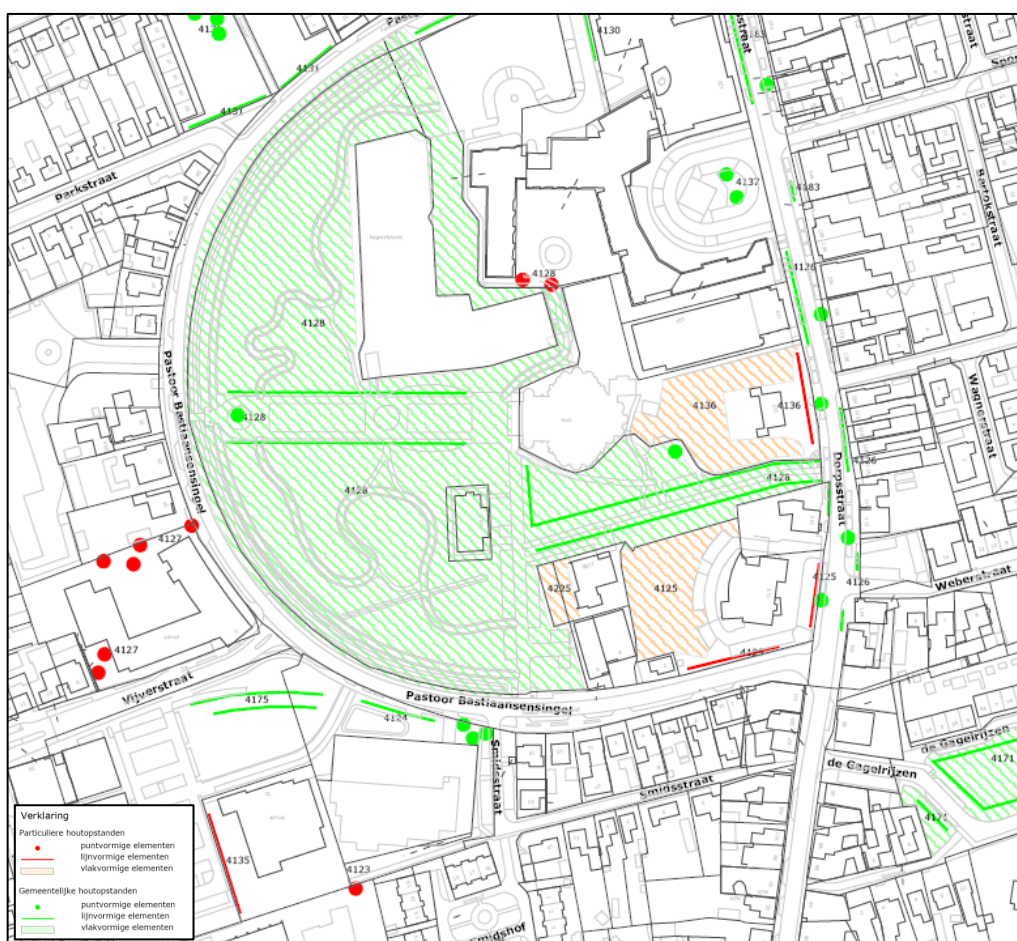
Beoordeling en conclusie

Met onderhavig conserverend bestemmingsplan worden geen nieuwe woningen toegevoegd. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen met woningen zal worden getoetst of deze passend zijn binnen de woonvisie van de gemeente Rucphen.

3.4.3 Visiedocument Groenbeleid Rucphen, 2008

Toetsingskader

Het Visiedocument Groenbeleid Rucphen van oktober 2008 beschrijft de waarden van groen voor luchtkwaliteit, speelruimte, economie, gezondheid, natuur, water, leefbaarheid en ruimtelijke waarde. Het rapport geeft verder aan dat de (beeld)kwaliteit van groen sterk afhankelijk is van het plan- en ontwerpproces van ruimtelijke projecten en dat daarom vroegtijdige afstemming noodzakelijk is. Bij ontwikkelingen in het stedelijk gebied is het van belang dat knelpunten, zoals te weinig groen en een hoge parkeerdruk inzichtelijk worden gemaakt en daar rekening mee wordt gehouden in het plan. Als extra toetsingskader is een Groene Kaart (november 2010) opgesteld. Op deze kaart zijn waardevolle particuliere en gemeentelijke bomen plus houtopstanden opgenomen.

Uitsnede van de Groene kaart behorende bij de kern St. Willebrord.

Beoordeling en conclusie

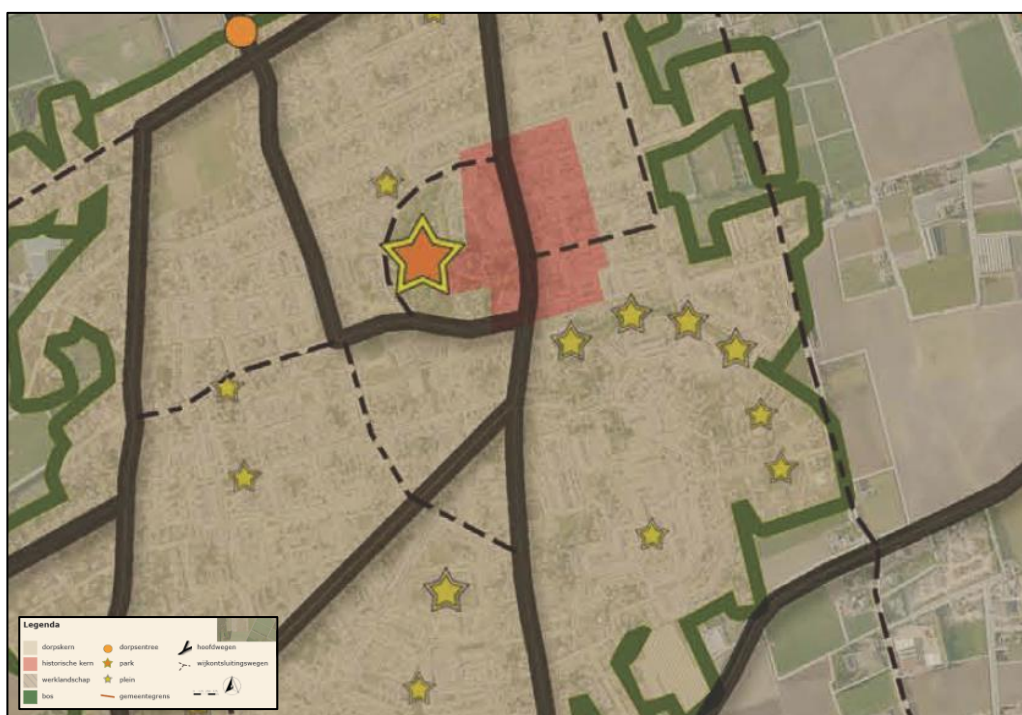
In het plangebied zijn houtopstanden aanwezig in zowel gemeentelijk als particulier eigendom. De belangrijkste groene ruimte van de kern St. Willebrord maakt voor het grootste deel onderdeel uit van het plangebied, dit betreft het Processiepark. In onderhavig bestemmingsplan worden een tweetal gebouwen in het Processiepark herbestemd naar de bestemming 'Groen'. Deze gebouwen huisvesten in de huidige

situatie een huisartsenpraktijk en de apotheek. De maatschappelijke voorzieningen verhuizen naar het medisch centrum dat op dit moment in ontwikkeling is aan de Pastoor Bastiaansensingel. Na de ontwikkeling van het medisch centrum komen deze gebouwen leeg en wordt tot sloop overgegaan om zo de ruimtelijke kwaliteit van het Processiepark te kunnen versterken. Het parkeren in het Processiepark blijft wél behouden. In onderhavig conserverend plan worden geen ontwikkelingen voorzien die van invloed kunnen zijn op de groenstructuur. In nieuwe plannen dient rekening te worden gehouden met de voorwaarden die zijn opgenomen in het Visiedocument Groenbeleid.

3.4.4 Groenstructuurplan 'Landschap onthuld', 2010

Toetsingskader

Het Groenstructuurplan komt voort uit het Visiedocument Groenbeleid en geeft richting aan het behoud en de ontwikkeling van de openbare groenstructuren in het stedelijk gebied. Het plan bevat een groensaldoregeling voor een verantwoorde omgang met groen. De regeling zorgt ervoor dat er niet onbekommerd aan de groene ruimte kan worden gesnoept. De bijbehorende Groenstructurenkaart toont de meeste relevante openbare groenstructuren in de gemeente alsmede vormt het een visiebeeld.

Uitsnede van de kaart behorende bij het Groenstructuurplan ter hoogte van de kern St. Willebrord.

Beoordeling en conclusie

Met onderhavig conserverend bestemmingsplan worden geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zal worden getoetst of deze passend zijn binnen het Groenstructuurplan.

3.4.5 Eindrapport centrumvisie St. Willebrord, 20 augustus 2012

Toetsingskader

Diverse partijen hebben in samenwerking met de gemeente Rucphen invulling gegeven aan een visie voor het centrum van de kern St. Willebrord. De visie heeft betrekking op de omgeving van het Processiepark in het centrum van St. Willebrord. In de loop der tijden hebben zich verschillende grotere en kleinere veranderingen voorgedaan. De algemene tendens is dat dit heeft geleid tot een toenemende verstening en versnippering van het Processiepark. In de visie is opgenomen dat dit proces dient te worden gestopt en gekeerd, zodat de ruimtelijke kernkwaliteit van het dorp beschermd wordt en de 'heelheid' van het park wordt hersteld. Met 'heelheid' wordt bedoeld dat bij alle ingrepen de vraag centraal staat: 'hoe kan de samenhang van het Processiepark worden versterkt'.

Het Processiepark is dan ook dé parel van St. Willebrord. De kerk en het door de bijna cirkelvormige verlopende Pastoor Bastiaansensingel begrensde Processiepark hebben de status van rijksmonument. De ruimtelijke kwaliteit is geconcentreerd in de omgeving van het Processiepark. Deze omgeving vertelt het boeiende verhaal van het 'Rijke Roomsche leven', dat in hoge mate bepalend is geweest voor de ruimtelijke en de sociaal economische ontwikkeling van St. Willebrord.

Het Processiepark is de afgelopen jaren gerestaureerd. De cirkelvorm is weer herkenbaar gemaakt, waterlopen zijn hersteld, de entrees zijn gemarkeerd door zuilen, wegen- en padenstructuur zijn vernieuwd en aan de beplanting is groot onderhoud gepleegd. Structurele ingrepen, zoals het toevoegen of verwijderen van bebouwing, hebben nog geen onderdeel uitgemaakt van de restauratie.

In het Processiepark is een aantal gebouwen aanwezig dat niet bepaald bijdraagt aan het monumentale karakter van het rijksmonument. In de huidige situatie is dit hetgeen dat de ruimtelijke en cultuurhistorische waarde van het park verstoort. De beeldkwaliteit van de gebouwen en hun directe omgeving is mager en doet afbreuk aan de kwaliteit van het rijksmonument. De wens tot verplaatsing van deze functies naar een plek buiten het park is al geruime tijd geformuleerd in het beleid van de gemeente Rucphen. De huidige bebouwing behorend tot het de voormalige horecagelegenheid Parkzicht draagt weinig bij aan de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse. Het bestaande gebouw ligt op ruime afstand van de Pastoor Bastiaansensingel en vindt geen aansluiting op de weg. Behoudens de naam voegt het weinig toe aan de beleving van het Processiepark.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig bestemmingsplan ziet toe op het gebied dat is gelegen in de nabijheid van het Processiepark. In onderhavig bestemmingsplan worden de gebouwen in het Processiepark waarin in de huidige situatie de huisarts en de apotheek gevestigd zijn herbestemd door middel van de bestemming 'Groen'. Het is dan ook de bedoeling dat deze gebouwen gesloopt worden nadat het nieuwe medisch centrum aan de Pastoor Bastiaansensingel is gerealiseerd. Met deze herbestemming kan in de toekomst worden voorzien in groen ter plaatse van de te slopen gebouwen. Daarnaast is in de regels van onderhavig bestemmingsplan een aanduiding opgenomen ter signalering

van het Processiepark als rijksmonument. De voorgenomen sloop van de bebouwing komt ten goede aan de eenheid van het Processiepark en past binnen de visie die is neergeschreven voor het centrum van St. Willebrord. Het parkeren in het Processiepark blijft gehandhaafd.

4 KWALITEIT VAN DE LEEFOMGEVING

4.1 Inleiding

Onderhavig conserverend bestemmingsplan laat geen nieuwe ontwikkelingen toe. Hieronder wordt daarom slechts kort en bondig ingegaan op de planologisch relevante milieuaspecten voor het plangebied.

Toetsing juncto art. 3.1.6 Bro

Met betrekking tot een (ontwerp-)bestemmingsplan staat in artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht vermeld: 'bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen'. Artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat rekening moet worden gehouden met de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek. Daarnaast moet ook worden getoetst aan het Besluit m.e.r.

Achtereenvolgens worden de volgende milieuhygiënische en planologische aspecten behandeld:

- bodem;
- waterhuishouding;
- cultuurhistorie;
- archeologie;
- natuurgebieden:
- flora en fauna;
- akoestiek;
- bedrijven en milieuzonering;
- externe veiligheid;
- kabels en leidingen;
- luchtkwaliteit;
- milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling.

4.2 Bodem

Toetsingskader

Het landelijk beleid gaat uit van het principe dat de bodem geschikt dient te zijn voor de beoogde functie. Met andere woorden, de bodemkwaliteit mag geen onaanvaardbaar risico opleveren voor de gebruikers van de bodem. De gewenste functie bepaalt als het ware de gewenste bodemkwaliteit. Voor alle bestemmingen waar een functiewijziging of herinrichting wordt voorzien, dient de bodemkwaliteit door middel van een bodemonderzoek in beeld te worden gebracht. Indien op grond van historische informatie blijkt dat in het verleden bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden, dan dient een volledig verkennend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Op basis van de onderzoeksresultaten kan vervolgens worden nagegaan

of er vervolgmataregelen getroffen moeten worden, zoals een nader onderzoek of eventueel een (functiegerichte) sanering.

Beoordeling en conclusie

In onderhavig bestemmingsplan is de bestaande situatie vastgelegd en de bestemmingsregeling geactualiseerd. Het bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe ontwikkelingen, waarvoor een onderzoek naar kwaliteit van de bodem en het grondwater uitgevoerd moet worden. Vanuit het aspect bodem zijn er geen belangen die van invloed zijn op onderhavig conserverend bestemmingsplan.

4.3 Waterhuishouding

Toetsingskader

In ruimtelijke plannen dient aandacht besteed te worden aan waterhuishoudkundige aspecten. Daarbij staan naast een duurzaam waterbeheer de integrale afweging en het creëren van maatwerk voorop. Water moet altijd bekeken worden in het licht van het watersysteem of stroomgebied waarin een stad of een dorp ligt. Een goede afstemming van waterbeleid en ruimtelijke ordening, ook in het direct aangrenzende gebied, is daarom noodzakelijk. De integratie van water in ruimtelijke plannen vindt plaats via de zogenaamde watertoets. Concreet betekent de watertoets, dat een plan een zogenaamde waterparagraaf dient te bevatten, die keuzes ten aanzien van de waterhuishoudkundige aspecten gemotiveerd beschrijft. Daarin dient een wateradvies van de waterbeheerder te worden meegenomen. De watertoets is wettelijk verankerd in artikel 3.1.6 lid 1, sub b Bro.

Beleid provincie Noord-Brabant en Waterschap Brabantse Delta

Op regionaal niveau is de provincie verantwoordelijk voor het beleidsveld water. Vigerend is het Provinciale Waterplan 2016-2021. Het PWP is de structuurvisie voor het aspect water op grond van de Wet ruimtelijke ordening. Het plan bevat de verplichte onderdelen vanuit de Europese Kaderrichtlijn Water. Behalve dat het PWP de uitgangspunten aangeeft voor het waterbeleid van waterschappen en gemeenten, toetst de provincie aan de hand van dit plan ook of de plannen van de waterschappen passen in het provinciale beleid. Als algemene uitgangspunten zijn onder andere te noemen de scheiding van relatief schone en vuile waterstromen en het benutten van mogelijkheden voor infiltratie en/of conservering van hemelwater. Voor het beheer van het oppervlaktewater is in onderhavig plangebied het Waterschap Brabantse Delta verantwoordelijk.

Het waterschap Brabantse Delta is verantwoordelijk voor het waterbeheer in de gemeente op basis van de volgende wettelijke kerntaken: het zuiveringsbeheer, het watersysteembeheer, beheer van dijken en beheer van vaarwegen. Het watersysteembeheer, waaronder grondwater, heeft daarbij twee doelen: zowel de zorg voor gezond water als de zorg voor voldoende water van voldoende kwaliteit. Het beleid en de daarmee samenhangende doelen van het waterschap zijn opgenomen in het waterbeheerplan 2016-2021, wat tot stand is gekomen in samenspraak met de waterpartners. Zo zijn bijvoorbeeld relevante waterthema's gekoppeld aan de belangrijkste ruimtelijke ontwikkelingen in de regio. Daarnaast heeft het waterschap waar nodig nog toegespitst beleid en beleidsregels op de verschillende

thema's/speerpunten uit het waterbeheersplan en heeft het waterschap een eigen verordening; de Keur en de Legger.

De Keur bevat gebods- en verbodsbepalingen met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer. De legger geeft aan waar de waterstaatswerken plus bijbehorende beschermingszones liggen, aan welke afmetingen en vorm die moeten voldoen en wie onderhoudsplichtig is. Veelal is voor deze ingrepen een watervergunning van het waterschap benodigd. In sommige gevallen vallen de werkzaamheden onder een Algemene regel. Dan kan er onder voorwaarden sprake zijn van vrijstelling van de vergunningsplicht. De Keur en de Algemene regels zijn te raadplegen via de site van waterschap Brabantse Delta.

Het waterschap hanteert bij nieuwe ontwikkelingen het principe van waterneutraal bouwen, waarbij gestreefd wordt naar het behoud of herstel van de 'natuurlijke' waterhuishoudkundige situatie. Vanwege dit principe wordt bij uitbreiding van verhard oppervlak voor de omgang met hemelwater uitgegaan van de voorkeursvolgorde infiltreren, bergen, afvoeren.

De technische eisen en uitgangspunten voor het ontwerp van watersystemen zijn opgenomen in de 'beleidsregel Afvoer hemelwater door toename en afkoppelen van verhard oppervlak en de hydrologische uitgangspunten bij de keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen'.

Uniformering Keuren

De waterschappen Aa en Maas, Brabantse Delta en De Dommel hebben in de Noord-Brabantse Waterschapsbond (NBWB) besloten om de Keuren te uniformeren en tegelijkertijd te dereguleren. Hierbij is aangehaakt bij het landelijke uniformeringsproces van de Unie van Waterschappen. Er is conform het nieuwe landelijke model een sterk gedereguleerde Keur opgesteld, met bijbehorende algemene regels en beleidsregels. Deze zijn voor de drie waterschappen gelijkloidend. De nieuwe uniforme Keuren zijn gezamenlijk in werking getreden op 1 maart 2015.

In de nieuwe Keur is opgenomen dat het in beginsel verboden is om zonder vergunning hemelwater door toename van verhard oppervlak of door afkoppelen van bestaand oppervlak, tot afvoer naar een oppervlaktewaterlichaam te laten komen. Dit verbod is van toepassing tenzij:

- a. het afkoppelen van verhard oppervlak maximaal 10.000 m² is, of;
- b. de toename van verhard oppervlak maximaal 2.000 m² is, of;
- c. de toename van verhard oppervlak bestaat uit een sedum dak.
- d. de toename van verhard oppervlak tussen de 2.000 m² en 10.000 m² is en compenserende maatregelen zijn getroffen om versnelde afvoer van hemelwater tegen te gaan, in de vorm van een voorziening met een minimale retentiecapaciteit conform de rekenregel:

Benodigde retentiecapaciteit (in m³) = toename verhard oppervlak (in m²) x Gevoeligheidsfactor x 0,06.

De gemeente Rucphen heeft samen met het Waterschap Brabantse Delta, de provincie Noord-Brabant en Brabant Water het Waterplan opgesteld ten behoeve van het op orde brengen en houden van het watersysteem in de gemeente Rucphen. De wateropgave tot 2050 voor de gemeente is divers. Het varieert van het bestrijden van wateroverlast in de kernen tot het werken aan een betere waterkwaliteit en ecologie.

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet niet in ontwikkelingen en is enkel conserverend van aard. Het uitvoeren van een watertoets is derhalve niet noodzakelijk. In het kader van ontwikkelingen die afwijkend zijn van voorliggend bestemmingsplan zal per ontwikkeling beoordeeld moeten worden wat de gevolgen (kunnen) zijn voor de waterhuishoudkundige situatie ter plaatse en wat eventuele maatregelen dienen te worden. Om verontreiniging van het grondwater of het oppervlaktewater te voorkomen, dient hierbij gebruik gemaakt te worden van niet uitlogende materialen. De beleidsuitgangspunten van het waterschap vormen het toetsingskader bij nieuwe ontwikkelingen.

Uitsnede van de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Noord-Brabant. Bron: provincie Noord-Brabant, 2017.

Toetsingskader

In de toelichting van het bestemmingsplan dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening wordt gehouden (artikel 3.1.6, lid 5 Bro). De opsteller en vaststeller van het bestemmingsplan is daarmee dus verplicht om breder te kijken dan alleen naar het facet archeologie. Ook de facetten

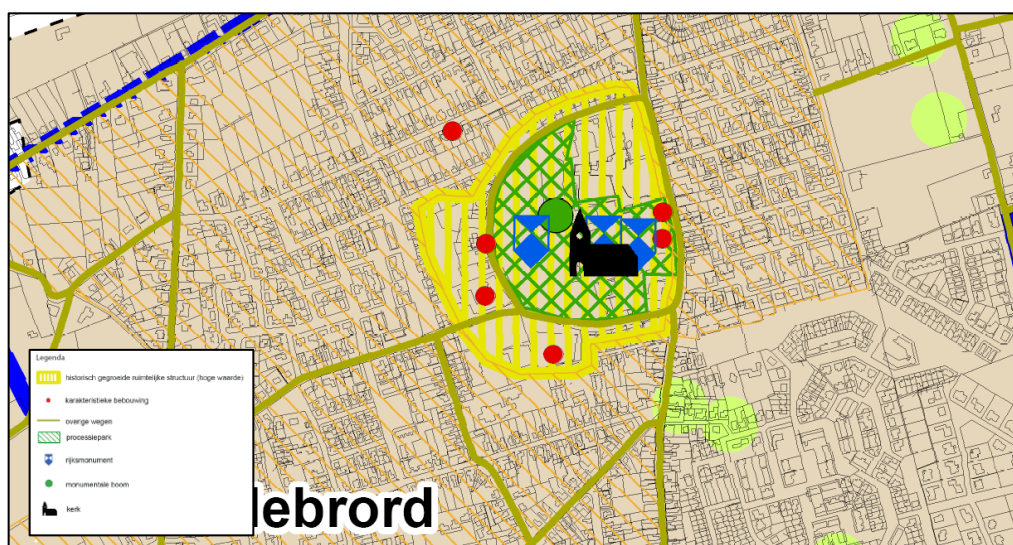
historische (steden)bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

Beleid provincie

Het beleid van de provincie Noord-Brabant sluit aan op het nationale beleid voor de archeologische monumentenzorg. De provincie richt zich op de bescherming van objecten en de bescherming, benutting en ontwikkeling van structuren en ensembles van een grotere schaal. In de provincie dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen en archeologische vindplaatsen, bestemmingsplannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW). Hierop staan de bepalende cultuurhistorische elementen aangegeven.

Beleid gemeente

De provincie Noord-Brabant gaat ervan uit dat de informatie afkomstig uit de kaartlaag 'overige cultuurhistorische waarden: informatie van CHW 2006' op gemeentelijk niveau wordt geactualiseerd en waar nodig geacht beschermd. De Cultuurhistoriekaart van de gemeente Rucphen biedt een overzicht van de aanwezige cultuurhistorische aspecten, structuren en gebieden in de gemeente Rucphen.

Uitsnede van de cultuurhistoriekaart van de gemeente Rucphen.

Beoordeling en conclusie

In het plangebied bevinden zich diverse bepalende objecten en rijks- en gemeentelijke monumenten. De rijks- en gemeentelijke monumenten zijn niet in het bestemmingsplan opgenomen, maar genieten een wettelijke bescherming via de Monumentenwet 1988. Het Processiepark wordt aangeduid als rijksmonument. Voor dit monument is een signalerende aanduiding opgenomen. Onderhavig conserverend bestemmingsplan maakt geen ruimtelijke ontwikkeling mogelijk. Bij nieuwe ontwikkelingen dient rekening te worden gehouden met het waarborgen van het cultuurhistorisch belang.

4.5 Archeologie

Toetsingskader

In Europees verband is het zogenaamde 'Verdrag van Malta' tot stand gekomen. Uitgangspunt van dit verdrag is het archeologisch erfgoed zo veel mogelijk te behouden. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden. Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, gewijzigde Monumentenwet 1988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Daarbij hoort ook dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen de gemeente inzichtelijk gemaakt moeten worden. Verder stelt de Wamz 2007 dat gemeenten archeologieparagrafen moeten opnemen in bestemmingsplannen. Het doel hiervan is om het 'bodemarchief' zoveel mogelijk te beschermen. De archeologische resten in de bodem vormen een belangrijke bron van informatie over het verleden. In het bijzonder voor die perioden of aspecten van het verleden waarvan geen of weinig schriftelijke bronnen bewaard zijn gebleven of waarover niet of nauwelijks is geschreven.

Beleid gemeente

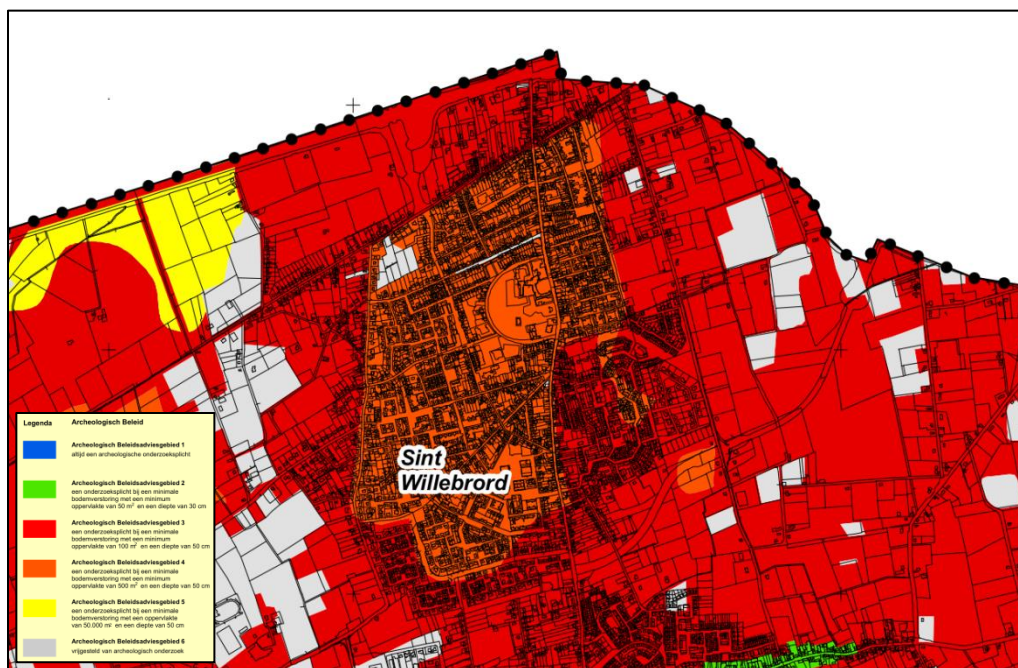
Om het aspect archeologie goed mee te wegen in de gemeentelijke ruimtelijke besluitvorming heeft de gemeente Rucphen in 2010 een Erfgoednota opgesteld. De Erfgoednota bestaat onder andere uit een archeologische verwachtingenkaart en een advies archeologische beleidskaart.

De archeologische waarden- en verwachtingskaart geeft een zo volledig mogelijk beeld van de actuele kennis van het archeologische bodemarchief van de gemeente Rucphen. De archeologische waarden- en verwachtingskaart geeft informatie over de ligging en de omvang van alle bekende en archeologische terreinen en de verwachting (hoog, middelhoog, laag) op de aanwezigheid van nog onbekende archeologische objecten en terreinen. Deze kaart vormt de inhoudelijke verantwoording van de Archeologische Beleidskaart. De Advies archeologische beleidskaart is de vertaling van de Archeologische waarden- en verwachtingenkaart in ruimtelijk beleid.

Om de geschiedenis weer zichtbaar te maken is bij nieuwe ontwikkelingen archeologisch onderzoek verplicht. De gemeente hanteert de oppervlakte en diepte van de effectieve bodemverstorende ingrepen als uitgangspunt voor het bepalen van de archeologische onderzoeksverplichting binnen een plangebied. Dit houdt in dat indien de bodemverstorende ingreep de ondergrens ten aanzien van de oppervlakte overschrijdt, archeologisch (voor)onderzoek binnen het plangebied noodzakelijk is. Ingrepen dieper dan de gestelde diepte-ondergrens zijn onderzoeksplichtig mits de oppervlakte-ondergrens eveneens overschreden wordt.

Beleidsadvies- gebied	Omschrijving	Oppervlakte- ondergrens	Diepte- ondergrens
1	Archeologische monumenten en archeologische terreinen	0 m ²	0 cm
2	Dorpskernen	50 m ²	30 cm
3	Gebied met een hoge archeologische verwachting	100 m ²	50 cm
4	Gebieden met een middelhoge archeologische verwachting	500 m ²	50 cm
5	Gebieden met een lage archeologische verwachting	50.000 m ²	50 cm
6	Gebied waar geen archeologische verwachting (meer) voor geldt	geen	geen

De bovengenoemde categorieën zijn vertaald in een beleidskaart welke hieronder is opgenomen. Voor onderhavig plangebied geldt categorie 4, een middelhoge archeologische verwachtingswaarde. De gestelde onderzoeksplichten voor deze categorie is in de regels van onderhavig plan vertaald in de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 4'.

Uitsnede Advies archeologische beleidskaart voor de kern Sint Willebrord. Het plangebied is gelegen binnen archeologisch beleidsadviesgebied 4.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig plan betreft een conserverend bestemmingsplan waardoor van een directe invloed op de mogelijke archeologische waarden in het plangebied geen sprake is. Ter plaatse van een deel van het plangebied, waar recent de planologische procedure is doorlopen voor de herontwikkeling van de locatie 'voormalig Parkzicht' is de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie' verwijderd. Ten behoeve van deze ontwikkeling heeft archeologisch onderzoek plaatsgevonden dat resulteert in vrijgave van een deel van deze locatie. Ten tijde van nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen waarbij

sprake is van bodemingrepen dient getoetst te worden aan de ter plaatse geldende archeologische dubbelbestemming om te bepalen of een archeologisch onderzoek noodzakelijk is.

4.6 Natuurgebieden

Toetsingskader

De Wet natuurbescherming (Wnb) is een wet van 16 december 2015, houdende regels ter bescherming van de natuur. De wet natuurbescherming is in werking getreden op 1 januari 2017 en vervangt daarmee het voorheen geldende wettelijke stelsel voor de natuurbescherming, zoals neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet.

De wet regelt ten eerste de taken en bevoegdheden ten behoeve van de bescherming van natuurgebieden en planten- en diersoorten. Daarnaast bevat de wet onder meer bepalingen over de jacht en over houtopstanden. In de Wet natuurbescherming is de Europese regelgeving omtrent natuurbescherming, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn (Richtlijn 2009/147/EG, 30 november 2009) en Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG, 21 mei 1992) als uitgangspunt genomen.

De gebiedsbescherming van de Natura 2000-gebieden is geregeld in hoofdstuk 2 van de Wnb. Onderdeel van deze gebiedsbescherming wordt gevormd door het Programma Aanpak Stikstof 2015 – 2021 (PAS), welke in werking is getreden per 1 juli 2015. Het PAS betreft een programma, voorheen op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 en gecontinueerd onder de Wnb, en heeft als doel om de depositie van stikstof op de Natura 2000-gebieden te verminderen, de natuur te versterken en ruimte te bieden voor economische ontwikkelingen.

Beoordeling en conclusie

Binnen het plangebied vinden geen ruimtelijke ontwikkelingen plaats die getoetst moeten worden in het kader van de gebiedsbescherming voortkomend uit de Wet natuurbescherming.

4.7 Flora en fauna

Toetsingskader

De Wet natuurbescherming (Wnb) is een wet van 16 december 2015, houdende regels ter bescherming van de natuur. De Wet natuurbescherming is in werking getreden op 1 januari 2017 en vervangt daarmee het voorheen geldende wettelijke stelsel voor de natuurbescherming, zoals neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet.

De wet regelt ten eerste de taken en bevoegdheden ten behoeve van de bescherming van natuurgebieden en planten- en diersoorten. Daarnaast bevat de wet onder meer bepalingen over de jacht en over houtopstanden. In de Wet natuurbescherming is de Europese regelgeving omtrent natuurbescherming, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn (Richtlijn 2009/147/EG, 30 november 2009) en Habitatrichtlijn (Richtlijn

92/43/EEG, 21 mei 1992) als uitgangspunt genomen. Voor de soortenbescherming is wettelijk bovendien rechtstreeks verwezen naar het Verdrag van Bern en het Verdrag van Bonn.

Het beschermingsregime betreffende soorten (flora en fauna) is opgenomen in hoofdstuk 3 van de Wnb. De verbodsbepalingen zijn hierbij afhankelijk gesteld van de soort (en daarmee de opname van die soort op de diverse lijsten) en de voorgenomen handelingen. Bovendien is een algemeen geldende zorgplicht opgenomen om handelingen achterwege te laten of maatregelen te treffen, om te voorkomen dat nadelige gevolgen ontstaan voor in het wild levende dieren en planten.

Conform de Wet natuurbescherming is de initiatiefnemer bij ruimtelijke ingrepen verplicht op de hoogte te zijn van mogelijke voorkomende beschermde soorten binnen het plangebied. Vanuit die kennis dienen plannen en projecten getoetst te worden aan eventuele strijdigheid met de verbodsbepalingen uit de Wnb. Conform vaste jurisprudentie kan een plan worden vastgesteld indien aannemelijk wordt gemaakt dat het aspect flora en fauna niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

Beoordeling en conclusie

Binnen het plangebied vinden geen ruimtelijke ontwikkelingen plaats die getoetst moeten worden in het kader van de soortenbescherming voortkomend uit de Wet natuurbescherming.

4.8 Geluid

Toetsingskader

Op basis van artikel 76 van de Wet geluidhinder (Wgh) dienen bij de vaststelling van een bestemmingsplan, wijzigingsplan of uitwerkingsplan als bedoeld in art. 3.6 lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) de waarden als bedoeld in art. 82 t/m 85 van de Wgh in acht te worden genomen, indien dat plan gelegen is in een zone rondom een weg als bedoeld in art. 74 lid 1 Wgh en (het betreffende onderdeel van) dat plan mogelijkheden biedt voor:

- de realisatie van woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en van geluidsgevoelige terreinen (functies zoals genoemd in art. 1 Wgh en art 1.2 Bgh – het Besluit geluidhinder zoals gewijzigd op 4 april 2012);
- de aanleg van een nieuwe weg en/ of een reconstructie van een bestaande weg;
- functiewijzigingen van een niet-geluidsgevoelige functie in een geluidsgevoelige functie (bijvoorbeeld via afwijkings- of wijzigingsbevoegdheid).

Artikel 74 lid 2 Wgh regelt dat indien de bovengenoemde ontwikkelingen zijn gelegen binnen een als 'woonerf' aangeduid gebied of in een zone nabij wegen waarvoor een maximum snelheidsregime van 30 km/u geldt, de betreffende waarden niet in acht hoeven te worden genomen.

Beoordeling en conclusie

Dit bestemmingsplan is gericht op beheer. Nieuwe ontwikkelingslocaties met directe realisatiemogelijkheden van geluidsgevoelige objecten zijn niet in het plan aanwezig.

Akoestisch onderzoek naar het aspect wegverkeerslawaaï is dan ook niet noodzakelijk.

4.9 Bedrijven en milieuzonering

Toetsingskader

Door het aanbrengen van een zone tussen bedrijvigheid en milieugevoelige bestemmingen (zoals woningbouw) kan de overlast ten gevolge van bedrijfsactiviteiten zo laag mogelijk gehouden worden. Zonering is met name van toepassing bij nieuwbouw van woningen en andere gevoelige functies in de directe omgeving van een bedrijf en bij vestiging van een nieuw bedrijf in de directe omgeving van gevoelige bestemmingen. Op basis van de VNG-handreiking 'Bedrijven en Milieuzonering 2009' (hierna: VNG-handreiking) wordt onder milieugevoelige functies verstaan: woningen, woongebieden, ziekenhuizen, scholen en verblijfsrecreatie. Sommige functies kunnen zowel milieubelastend als milieugevoelig zijn (bijvoorbeeld ziekenhuizen en scholen).

Beoordeling en conclusie

Het plangebied is gelegen in het centrum van de kern St. Willebrord. In het plangebied worden geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Ontwikkelingen die bij recht (via een reeds doorlopen planprocedure) zijn toegestaan worden als 'bestaand' beschouwd. Bestaande bedrijven zijn als zodanig juridisch-planologisch geborgd. De bestaande nutsvoorzieningen zijn door middel een specifieke bestemming 'Bedrijf – Nutsvoorziening' opgenomen. Vanuit bedrijven en milieuzonering zijn er geen belangen die van invloed zijn op onderhavig conserverend bestemmingsplan.

4.10 Externe veiligheid

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke mogelijkheden. Binnen het vakgebied externe veiligheid wordt er onderscheid gemaakt in drie soorten risicobronnen, namelijk transportroutes (weg, water en spoor), inrichtingen met gevaarlijke stoffen en buisleidingen waardoor gevaarlijke stoffen worden getransporteerd. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet onderzoek gedaan worden naar het plaatsgebonden risico en het groepsrisico van de aanwezige risicobronnen.

Het plaatsgebonden risico ($PR10^{-6}$) is een (berekende) afstand vanaf een risicobron waarbinnen de kans om te overlijden vanwege een ongeval met de aanwezig gevaarlijke stoffen meer dan 1 op een miljoen jaar is. Binnen deze afstand mogen geen kwetsbare objecten aanwezig zijn of worden opgericht binnen het bestemmingsplan. Kwetsbare objecten zijn bijvoorbeeld grote kantoren, kinderdagverblijven e.d.

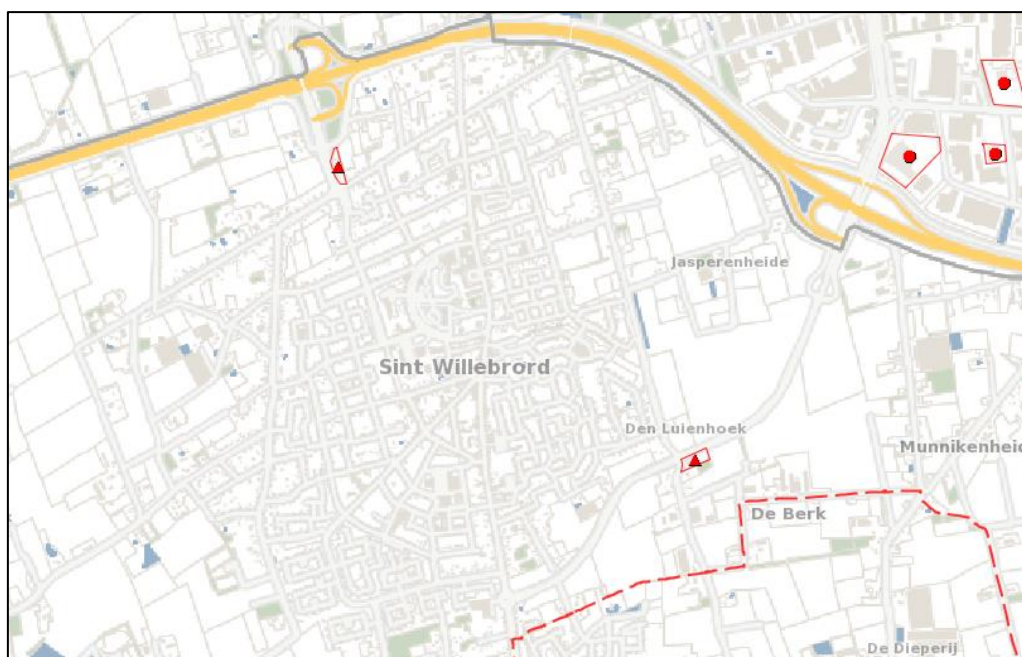
Het groepsrisico is een berekende waarde die aangeeft of er mogelijk sprake is van veel slachtoffers bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Om het groepsrisico te berekenen is er inzicht noodzakelijk in de aanwezige populatie binnen het bestemmingsplan en de omgeving ervan.

In het kader van het bovenstaande is advies gevraagd aan de Veiligheidsregio Midden- en West-Brabant. Dit advies en een beperkte verantwoording van het groepsrisico is integraal opgenomen als bijlage 1 van deze toelichting. Daarnaast is een kwalitatieve risicoanalyse uitgevoerd, waarbij aan de waarde van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico wordt getoetst. In de komende paragrafen worden de resultaten hiervan toegelicht.

4.10.1 Inrichtingen en externe veiligheid

Toetsingskader

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) is gericht aan het bevoegd gezag inzake de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening en heeft onder meer tot doel om bij nieuwe situaties toetsing aan de risiconormen te waarborgen. In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn o.a. standaardafstanden opgenomen waarbij wordt voldaan aan de grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico. Het Bevi is van toepassing op vergunningplichtige risicovolle bedrijven en de nabijgelegen al dan niet geprojecteerde (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2, lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven. In artikel 1 van het Bevi wordt toegelicht wat wordt verstaan onder (beperkt) kwetsbare objecten. Voor de toepassing van het Bevi, wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

Uitsnede Risicokaart met uitsnede ter hoogte van de kern St. Willebrord.

Bron: risicokaart.nl, 2017.

Beoordeling en conclusie

In het plangebied zijn geen Bevi-inrichtingen gelegen. Op een afstand van circa 425 meter is de dichtstbijzijnde inrichting gelegen aan de Poppestraat 130. Het betreft een tankstation waar tevens LPG wordt verkocht. Voor het tankstation gelden vaste afstanden van het plaatsgebonden risico. De grootste risicoafstand bedraagt 25 meter als gevolg van het LPG-vulpunt en het LPG-reservoir. Het plangebied ligt op zeer ruime afstand van de inrichting, waardoor de veiligheidszone behorende bij het plaatsgebonden risico niet is gelegen in het plangebied. Het bestemmingsplan maakt bovendien geen ontwikkelingen mogelijk die een vergroting van het groepsrisico met zich meebrengen. Een nadere afweging aan het Besluit externe veiligheid inrichtingen is niet noodzakelijk. Het aspect inrichtingen en externe veiligheid belemmert de uitvoerbaarheid van onderhavig bestemmingsplan niet.

4.10.2 Transport en externe veiligheid

Toetsingskader

Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, het water en de weg dient plaats te vinden aan de hand van het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt), als in werking per 1 april 2015. Bij het besluit horen grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen langs transportassen die deel uitmaken van het Basisnet Weg, Water en/of Spoor kan de berekening van het plaatsgebonden risico achterwege blijven. Hiervoor gelden namelijk de afstanden die in bijlage I, II en III van de Regeling basisnet zijn opgenomen. Op deze afstanden mag het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen niet meer bedragen dan 10^{-6} per jaar. Voor het Basisnet Weg geldt dat daar waar in de tabel van bijlage 2 van het Bevt de afstand '0' is vermeld het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer op het midden van de weg niet meer mag bedragen dan 10^{-6} per jaar.

Beoordeling en conclusie

Om te bepalen of er in de directe omgeving van het plangebied risicorelevante transportassen zijn gelegen is de risicokaart geraadpleegd. Binnen en nabij het plangebied zijn geen transportroutes gelegen waarover het vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Een nadere afweging aan het Besluit externe veiligheid transportroutes is niet noodzakelijk.

4.10.3 Buisleidingen en externe veiligheid

Toetsingskader

Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geschiedt aan de hand van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb), als in werking getreden per 1 januari 2011. Ten aanzien van het Bevb bestaat de noodzaak om een ruimtelijke reservering op te nemen voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoording van het groepsrisico (GR) van relevante

buisleidingen. Binnen de PR 10^{-6} risicocontour mogen geen kwetsbare objecten aanwezig zijn en zo mogelijk ook geen beperkt kwetsbare objecten. Het verwachte aantal aanwezigen binnen het invloedsgebied van de buisleiding moet worden verantwoord. dat invloedsgebied reikt bij brandbare vloeistoffen tot net buiten de 10^{-6} contour, voor leidingen met aardgas en chemicaliën moet dat per geval berekend worden.

Beoordeling en conclusie

Om te bepalen of er in de directe omgeving van het plangebied risicorelevante buisleidingen zijn gelegen is de risicokaart geraadpleegd. Op een afstand van circa 915 meter ten zuiden is een aardgasleiding gesitueerd. Het plangebied ligt echter op zeer ruime afstand van deze buisleiding, waardoor een nadere afweging aan het Besluit externe veiligheid niet noodzakelijk is.

4.11 Luchtkwaliteit

Toetsingskader

In het kader van een planologische procedure dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de wettelijke normen voor wat betreft luchtkwaliteit. Hierbij dient het effect op de luchtkwaliteit in de omgeving als gevolg van een nieuwe ontwikkeling, als ook de toetsing aan de 'Wet luchtkwaliteit' in beeld te worden gebracht.

De 'Wet luchtkwaliteit' van 15 november 2007, opgenomen in hoofdstuk 5, onder titel 5.2 van de Wet milieubeheer (Wm) gaat in op luchtkwaliteitseisen. In Bijlage 2 van de Wm zijn wettelijke grenswaarden vastgelegd van onder andere de stoffen stikstofdioxide (NO_2), fijn stof (PM_{10}), benzeen (C_6H_6), zwaveldioxide (SO_2), lood (Pb) en koolmonoxide (CO).

Voor PM_{10} geldt voor het jaargemiddelde een grenswaarde van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Het 24-uursgemiddelde van $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ mag maximaal 35 dagen per kalenderjaar worden overschreden. Voor NO_2 geldt voor het jaargemiddelde een grenswaarde van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Het 24-uursgemiddelde van $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$ mag maximaal 18 dagen per kalenderjaar worden overschreden.

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het Rijk, provincies en gemeenten werken in het NSL-programma samen aan maatregelen om de luchtkwaliteit te verbeteren tot de normen, ook in gebieden waar nu de normen voor luchtkwaliteit niet worden gehaald (overschrijdingsgebieden). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen.

Kort samengevat dienen projecten te worden beoordeeld op basis van de 'Wet luchtkwaliteit' c.q. artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Luchtkwaliteitseisen vormen onder de 'Wet luchtkwaliteit' geen belemmering voor vergunningverlening als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;

- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt;
- een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging;
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat op 1 augustus 2009 in werking is getreden.

In artikel 2 van het 'Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' is opgenomen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtkwaliteit als de zogenaamde '3% grens' niet wordt overschreden. Na vaststelling van het NSL op 1 augustus 2009 is deze grens gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂.

In artikel 4 van het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen) en de bijlagen van de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' is voor bepaalde categorieën projecten met getalsmatige grenzen vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

De wettelijke ondergrens voor onderzoek bedraagt:

- 1.500 woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg;
- 3.000 woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling;
- 100.000 m² bruto vloeroppervlakte bij minimaal 1 ontsluitingsweg;
- 200.000 m² bruto vloeroppervlakte bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling.

Beoordeling en conclusie

Het bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe ontwikkelingen, zodat niet aan het aspect luchtkwaliteit getoetst hoeft te worden. Het aspect luchtkwaliteit is geen belemmering voor onderhavig bestemmingsplan.

4.12 Kabels en leidingen

Toetsingskader

De hierna volgende leidingen zijn planologisch relevant, voor zover zij geen deel uitmaken van een inrichting zoals bedoeld in de Wet milieubeheer¹.

- a. hoogspanningsverbindingen van 50 kV en hoger;
- b. buisleidingen voor transport van aardgas met een uitwendige diameter van meer dan 50 mm en een druk van meer dan 16 bar;
- c. buisleidingen voor transport van aardolieproducten met een uitwendige diameter van meer dan 70 mm en een druk van meer dan 16 bar;
- d. buisleidingen met een diameter van 400 mm of meer buiten de bebouwde kom;

¹ 'Leidingen die deel uitmaken van een inrichting' zijn leidingen binnen de inrichtingsgrens die in beheer zijn van de drijver van de inrichting én leidingen die in beheer zijn van derden waarmee een product wordt geleverd aan de betreffende inrichting (laatstgenoemde leidingen hebben een zgn. functionele binding met de inrichting, zoals bedoeld in de Wet milieubeheer).

- e. buisleidingen voor transport van andere stoffen dan aardgas en aardolieproducten, die risico's met zich meebrengen voor mens en/of leefomgeving wanneer deze leidingen beschadigd raken².

Beoordeling en conclusie

Binnen het onderhavige bestemmingsplan zijn geen planologisch relevante kabels of leidingen aanwezig. Een nadere afweging van het aspect kabels en leidingen is niet benodigd.

4.13 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling

Toetsingskader

Behalve aan de uitvoeringsaspecten bedoeld in de Awb en het Bro dient ook te worden getoetst aan de Wet milieubeheer en het Besluit m.e.r. of er sprake is van een mogelijke verplichting tot het opstellen van een milieueffectrapportage. Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten. Het gaat hierbij wel enkel om plannen en projecten die kunnen leiden tot initiatieven waarmee het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed. Als uitgangspunt geldt voor plannen de onderstaande criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

1. Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.- (beoordelings)plichtige besluiten (boven de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r.);
2. Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden;
3. Plannen en activiteiten die op grond van een provinciale milieuverordening zijn aangewezen als MER-plichtig.

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r. wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009 (HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 – Commissie vs. Nederland). Deze wijziging heeft gevolgen voor eerstgenoemd criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is. Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.- (beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit de C- of D-lijst blijft, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. Gemeenten en provincies moeten daarom per 1 april van 2011 ook bij 'kleine projecten' (projecten onder de drempelwaarden van de C- of D-lijst) beoordelen of een m.e.r.- (beoordeling) nodig is. Dit wordt de 'vormvrije m.e.r.-beoordeling' genoemd. Deze beoordeling houdt in dat er bekeken moet worden of er bij het initiatief sprake is van dusdanig bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij wordt gekeken naar de selectiecriteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU), welke onder andere de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen betreffen.

² Onder zgn. 'leidingen voor andere stoffen dan aardgas en aardolieproducten' worden in ieder geval leidingen verstaan voor transport van nafta, waterstof, koolstofdioxide, stikstof, zuurstof, ethyleen en propyleen.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig bestemmingsplan betreft een conserverend bestemmingsplan. In het plangebied worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt, waardoor geen belangrijke nadelige milieugevolgen ontstaan. Wel heeft er een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden, door middel van een toetsing aan de overige milieuaspecten in dit hoofdstuk, waarbij alle relevante planologische en milieuhygiënische aspecten zijn getoetst en akkoord zijn bevonden. Er is geen sprake van belangrijke nadelige milieugevolgen. Er is dus voldaan aan de wettelijke verplichtingen hieromtrent.

4.14 Verkeer en parkeren

Toetsingskader

De gemeente Rucphen heeft in haar 'Nota parkeernormen' uniforme parkeernormen vastgelegd die een duidelijke richting geven aan de mate van faciliteren van parkeervoorzieningen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. De Nota Parkeernormen is onderdeel van het Gemeentelijk Verkeer- en Vervoersplan 2006 – 2016. De basis van de parkeernormennota is gevonden in de door het CROW in september 2008 uitgegeven publicatie over parkeercijfers. Deze publicatie maakt onderscheid in soorten gebieden, te weten: zeer stedelijk, sterk stedelijk, matig stedelijk, weinig stedelijk en niet-stedelijk. De door de CROW gehanteerde gebiedsindeling is voor het gehele grondgebied van de gemeente Rucphen toegepast.

De kencijfers van het CROW zijn een landelijk gemiddelde en hebben een bandbreedte (minimum/maximum). Door deze bandbreedte ontstaat de mogelijkheid om maatwerk te leveren. De gemeente Rucphen heeft het gemiddelde van de kencijfers vastgesteld als vereiste parkeernorm. Daarbij is vastgelegd dat een afwijking van maximaal 10% (negatief) van de parkeernorm acceptabel is. Wanneer het niet mogelijk is om op het perceel waar de ontwikkeling plaatsvindt te voldoen aan de parkeernorm minus 10% kunnen burgemeester en wethouders besluiten af te wijken van de norm. Vereiste is dan dat door middel van onderzoek wordt aangetoond dat er nu en in de toekomst in de openbare ruimte in de directe omgeving van de ontwikkeling (maximaal 150 meter loopafstand) voldoende parkeercapaciteit beschikbaar is om in de parkeervraag te kunnen voorzien.

Voor elke functie geldt een eigen kader van parkeernormen. In de Nota Parkeernormen wordt onderscheid gemaakt naar functies die gegroepeerd kunnen worden naar een viertal hoofdfuncties, namelijk wonen, werken, detailhandel en overig. Wanneer er meerdere functies (wonen, medisch, etc.) deel uitmaken van een ontwikkeling kan er sprake zijn van dubbelgebruik van parkeerplaatsen. Het is dan niet altijd noodzakelijk om in een gebied de som van de vraag naar parkeerplaatsen van de afzonderlijke functies aan te leggen. Dubbelgebruik wordt bepaald op basis van aanwezigheidspercentages, zoals opgenomen in het parkeernormenbeleid van de gemeente Rucphen.

Beoordeling en conclusie

Onderhavig bestemmingsplan betreft een conserverend bestemmingsplan. In het bestemmingsplan is in de regels opgenomen dat in het kader van de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het bouwen en/of afwijken voldoende parkeerplaatsen

dienen te worden gerealiseerd conform de 'Nota parkeernormen' van de gemeente Rucphen.

5 JURIDISCHE PLANTOELICHTING

5.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bespreekt de wijze waarop het ruimtelijk en functioneel beleid voor het plangebied in het bestemmingsplan is vertaald. Bij het opstellen van de juridische regeling heeft het uitgangspunt centraal gestaan dat er een regeling geboden wordt die de ontwikkeling van het plangebied mogelijk maakt.

5.2 Opbouw van de regels

Het bestemmingsplan bestaat uit regels en een verbeelding, vergezeld van een toelichting. De regels en de verbeelding vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. De regels zijn zodanig opgesteld dat wordt aangesloten bij het bestemmingsplan “Kom St. Willebrord”, vastgesteld d.d. 27 september 2012.

De verbeelding heeft de rol van visualisering van de bestemmingen. De verbeelding omvat de gronden die voor de ontwikkeling van het plan van belang zijn. De keuze van de bestemmingen en de situering van de bestemmingsvlakken is gebaseerd op de huidige ruimtelijke situatie. Voorts sluit de opzet van de verbeelding aan op de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012).

De regels regelen hoe de betreffende gronden mogen worden gebruikt en bebouwd. De bestemmingen zijn zo opgenomen dat voldoende rechtszekerheid bestaat voor omwonenden en andere gebruikers van het gebied en de omliggende gebieden.

De regels bestaan uit vier hoofdstukken, te weten:

- inleidende regels;
- bestemmingsregels;
- algemene regels;
- overgangs- en slotregels.

In de toelichting wordt gemotiveerd waarom sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Ondanks het feit dat de toelichting geen onderdeel uitmaakt van het juridisch plangedeelte, fungeert de toelichting wel als interpretatiekader voor de uitleg van de regels, indien hierover interpretatieverschillen blijken te bestaan.

Vergelijking vigerend bestemmingsplan met onderhavig bestemmingsplan

Het uitgangspunt bij de totstandkoming van onderhavig bestemmingsplan is dat de juridische regeling zodanig opgezet wordt, dat er geen sprake is van een planologische verslechtering voor de burger. De bestaande situatie (legaal gerealiseerd) geldt dan ook als uitgangspunt.

5.3 Regels

5.3.1 Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1. Begrippen

In dit artikel worden begrippen gedefinieerd, die in de regels worden gehanteerd. Bij de toetsing aan het bestemmingsplan moet worden uitgegaan van de in dit artikel aan de betreffende begrippen toegekende betekenis.

Artikel 2. Wijze van meten

In dit artikel wordt aangegeven hoe de hoogte en andere maten, die bij het bouwen in acht genomen dienen te worden, gemeten moeten worden.

5.3.2 Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Het stramien voor de regels is vastgelegd in de SVBP 2012. De regels van een bestemming worden als volgt opgebouwd en benoemd:

- bestemmingsomschrijving;
- bouwregels;
- nadere eisen;
- afwijken van de bouwregels;
- specifieke gebruiksregels;
- afwijken van de gebruiksregels;
- omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
- omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk;
- wijzigingsbevoegdheid.

Duidelijk zal zijn dat een regel niet alle elementen hoeft te bevatten. Dit kan per bestemming verschillen.

Artikel 3. Bedrijf – Nutsvoorziening

Binnen deze bestemming zijn de nutsvoorzieningen zoals voorkomend binnen het plangebied opgenomen.

Artikel 4. Centrum

Teneinde de attractiviteit van het centrumgebied te behouden, is voor een aantal commerciële functies de bestemming 'Centrum' opgenomen. Binnen deze bestemming zijn functies, zoals detailhandel, wonen en zakelijke dienstverlening vrij uitwisselbaar. Daar waar een specifiek gebruik aanwezig is, is een aanduiding opgenomen. Binnen de bestemming 'Centrum' zijn (boven)woningen direct toegestaan. Gebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht alsmede

bijbehorende bouwwerken bij een woning. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Artikel 5. Detailhandel

Detailhandelsbedrijven zijn bestemd tot 'Detailhandel'. Binnen 'Detailhandel' zijn bovenwoningen toegestaan, echter slechts waar op de verbeelding een aanduiding 'wonen' is opgenomen. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering. Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Tot slot is er een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen' en 'Tuin'.

Artikel 6. Dienstverlening

Dienstverlenende bedrijven zijn bestemd tot 'Dienstverlening'. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering. Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Als verboden gebruik is de uitoefening van detailhandel, anders dan als ondergeschikte nevenactiviteit bij ter plaatse uitgeoefende bedrijfsactiviteiten, opgenomen. Tot slot is er een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen' en 'Tuin'.

Artikel 7. Gemengd-1

Binnen de bestemming Gemengd – 1 is een combinatie van detailhandelsbedrijven en het wonen toegestaan.. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering. Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Tot slot is er een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen' en 'Tuin'.

Artikel 8. Groen

Binnen de bestemming 'Groen' zijn grotere en structurele groenvoorzieningen opgenomen, waaronder het Processiepark maar ook structuren zoals groenstroken, bermen, wandelpaden, speelvoorzieningen, straatmeubilair en overige tot de bestemming behorende voorzieningen. Wijziging, aantasting, compensatie van het groen en bomen dient getoetst te worden aan het gemeentelijk groenbeleid. Op de betreffende gronden mogen kleine gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. Door gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde toe te staan wordt het mogelijk om bijvoorbeeld een gebouw toe te staan ten behoeve van

nuts- en speelvoorzieningen. De bestaande parkeerplaatsen en weg in het Processiepark zijn met een aparte aanduiding opgenomen binnen de bestemming 'Groen'. Daarnaast is een aanduiding opgenomen die dient ter signalering van het Processiepark als rijksmonument.

Artikel 9. Horeca

Horecabedrijven zijn bestemd als 'Horeca'. De toelaatbaarheid van de horeca-activiteiten is gekoppeld aan de Staat van Horeca-activiteiten. Gebouwen en bijbehorende bouwwerken mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering. Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Tevens is een afwijking opgenomen ten aanzien van de toegelaten aard van horeca-activiteiten. De mogelijkheid wordt en om activiteiten toe te staan die niet in de Staat van Horeca-activiteiten voorkomen. Bij toepassing van deze afwijkingen dient het advies van een onafhankelijke milieudeskundige te worden ingewonnen. Het gebruik van gronden voor het uitoefenen van detailhandel is expliciet verboden. Tot slot is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen om onder voorwaarden de bestemming te wijzigen naar 'Wonen' en 'Tuin'.

Artikel 10. Maatschappelijk

Maatschappelijke bedrijven, zoals educatieve, sociaal-medische, sociaal-culturele, levensbeschouwelijke voorzieningen alsmede voorzieningen ten behoeve van openbare dienstverlening, worden bestemd als 'Maatschappelijk'. Binnen de bestemming 'Maatschappelijk' zijn geen (boven)woningen toegestaan, behalve ter plaatse van de aanduiding 'zorginstelling' waar zorgwoningen zijn toegestaan. Tevens zijn andere specifieke maatschappelijke voorzieningen met een aanduiding aangegeven. Gebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Op gronden buiten het bouwvlak mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering.

Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen. Als verboden gebruik is de uitoefening van detailhandel, anders dan als ondergeschikte nevenactiviteit bij de ter plaatse uitgeoefende maatschappelijke bedrijfsactiviteiten, opgenomen.

Artikel 11. Tuin

De gronden met de bestemming 'Tuin' zijn bestemd voor tuinen, erven en verhardingen, parkeervoorzieningen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen. Binnen deze bestemming mogen uitsluitend overkappingen alsmede erkers, balkons of luifels ten behoeve van aangrenzende hoofdgebouwen worden gebouwd. In de regels zijn nadere bouwregels gegeven voor deze uitbreidingen en voor bouwwerken, geen gebouwen zijn.

Artikel 12. Verkeer

De wegen en bijbehorende verblijfsgebieden worden bestemd als 'Verkeer'. Deze bestemming geldt voor alle straten, erven en wegen, er is dus geen onderscheid noodzakelijk naar de wegcategorisering. Onder deze bestemming zijn tevens begrepen groenstroken, bermen en bomen langs wegen, waarvan het schaalniveau het niet toelaat deze concreet te bestemmen in het bestemmingsplan. Wijziging, aantasting en/of compensatie van dit groen en deze bomen dient getoetst te worden aan het gemeentelijk groenbeleid. Binnen de bestemming 'Verkeer' is daarnaast ten behoeve van de herontwikkeling van het voormalig Parkzicht een aanduiding opgenomen voor de realisatie van een geluidwerende voorziening. Op de gronden met deze aanduiding mag uitsluitend een geluidwerende voorziening worden gerealiseerd.

Op de betreffende gronden mogen kleine gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden opgericht. Door gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde toe te staan wordt het mogelijk om bijvoorbeeld een gebouw toe te staan ten behoeve van nuts- en speelvoorzieningen. Specifieke bouwbepalingen voor straatmeubilair worden in de bestemming niet gegeven. Dergelijke bouwwerken, zoals verkeersborden, wegbewijzeringsborden, verkeerslichten, verkeerssignaleringsssystemen enabri's worden aangemerkt als vergunningvrije bouwwerken conform het Besluit omgevingsrecht. Voor de oprichting van een dergelijk bouwwerk wordt niet aan de bouwregels in het bestemmingsplan getoetst.

Artikel 13. Wonen

Woningen bestemd voor de huisvesting van één huishouden zijn in het bestemmingsplan bestemd tot 'Wonen'. Ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van wonen – reisbureau' is tevens een reisbureau toegestaan op de begane grond.

Algemeen

Er is gekozen om op de verbeelding bouwvlakken op te nemen met bouwaanduidingen en maximale hoogten alsmede, waar nodig, functieaanduidingen. Hoofdgebouwen mogen uitsluitend worden opgericht binnen een op de verbeelding opgenomen bouwvlak, met inachtneming van een eventueel aangegeven maximaal aantal wooneenheden. Onderscheiden worden de hoofdtypen aaneengebouwd en vrijstaand. Door het opnemen van een bouwvlak wordt de situering van de bebouwing nader geregeld. Bijbehorende bouwwerken mogen worden opgericht binnen en buiten het op de verbeelding opgenomen bouwvlak.

Maatvoeringen

In de bouwregels zijn regels opgenomen omtrent de maatvoering; per bouwaanduiding gelden verschillende maatvoeringen voor breedtes en afstanden tot de zijdelingse perceelsgrens. Bij de bouwvlakken is zoveel mogelijk met stroken gewerkt. Daar waar dit niet mogelijk is, zijn losse bouwvlakken getekend.

Vrijstaande woningen zijn minimaal 6,00 meter breed, voor niet-vrijstaande woningen geldt in hoofdzaak een breedtemaat van 5,40 meter. Een woning met bijbehorende bouwwerken wordt in de regel op 2,50 meter van een zijdelingse perceelsgrens

gesitueerd. Bijgebouwen bij een vrijstaande woning zijn maximaal 6,00 meter breed en bij niet-vrijstaande woningen maximaal 4,00 meter. Goot- en bouwhoogtes voor hoofdgebouwen zijn in het plan niet standaard in de regels bepaald, maar flexibel en op maat op de verbeelding weergegeven per bouwvlak. Dit is anders voor de hoogtes van bijbehorende bouwwerken; die zijn hoofdzakelijk vastgesteld op maximaal 3,25 respectievelijk 6,00 meter voor de goot- en bouwhoogte.

Een overkapping wordt gelet op de Wabo en het Bor beschouwd als bijbehorend bouwwerk en mag 30 m² groot zijn. Deze oppervlakte telt mee in het totaal oppervalk dat voor bijbehorende bouwwerken is bepaald, namelijk een maximum van 100 m² per bouwperceel met een maximum van 50% van de bebouwde oppervlakte.

Voor andere bouwwerken, geen gebouwen zijnde is een uiteenlopende maatvoering bepaald: een vlaggenmast mag 6,00 meter hoog zijn, tuinmeubilair, speeltoestellen en lichtmasten 2,50 meter en overige bouwwerken 2,0 meter. Deze maat van 2,00 meter geldt derhalve ook voor de erfafscheidingen binnen de bestemming 'Wonen'. Bij de bestemming 'Tuin' is deze afscheiding tot 1,00 meter teruggebracht, indachtig de vergunningvrije normen uit het Bor.

Nadere eisen

Het bevoegd gezag kan onder voorwaarden nadere eisen stellen voor de situering en afmeting van bijbehorende bouwwerken en bouwwerken, geen gebouwen zijnde voor zover noodzakelijk is.

Flexibiliteit

Het plan biedt daarnaast de mogelijkheid om door middel van afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden op flexibele ofwel gewenste toekomstige ontwikkelingen in te spelen. Ten aanzien van de situering van de gebouwen en verschillende maatvoeringen zijn afwijkingen opgenomen.

Het plan bevat specifieke gebruiksregels ten aanzien van een aan huis gebonden beroep. In de standaard is daarnaast een specifieke afwijking van de gebruiksregels opgenomen ten behoeve van de uitoefening van beroeps- en bedrijfsmatige activiteiten in een woning. Mede onder invloed van de sociaaleconomische omstandigheden ontstaat er namelijk een zekere druk om in de directe woonomgeving beperkte bedrijfsmatige activiteiten te ontwikkelen. Enerzijds bestaat dit uit activiteiten die traditioneel in praktijkruimten worden uitgevoerd, zoals arts, tandarts, fysiotherapeut, advocaat of accountant, anderzijds gaat het om ambachtelijke activiteiten zoals een lijstenmakerij of een stoffeerderij. De gemeente acht stimulering van deze vorm van werkgelegenheid en goede begeleiding gewenst, aangezien voor de bevolking enige ontplooiingsruimte wordt gecreëerd en de woonomgeving wordt verlevendigd. Aan de bevoegdheden voor beroeps- en bedrijfsmatig gebruik van een woning worden nadere voorwaarden gesteld, zoals dat het totaal in gebruik te nemen vloeroppervlak voor de activiteiten nooit meer bedraagt dan 50 m². Detailhandelsactiviteiten zijn niet toegestaan, uitgezonderd als ondergeschikte nevenactiviteit in verband met het desbetreffende beroep of bedrijf.

Binnen de bestemming 'Wonen' is ter plaatse van de herontwikkeling van het voormalig Parkzicht een voorwaardelijke verplichting opgenomen. Het gebruik van gronden en gebouwen ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van wonen – 1' is enkel toegestaan wanneer de geluidswerende voorziening zoals aangeduid binnen de bestemming 'Verkeer' is opgericht en in stand wordt gehouden.

Artikel 14. Waarde – Archeologie 4

Naast de daarvoor aangewezen andere bestemming(en) zijn de gronden met de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 4' primair bestemd voor het behoud en de bescherming van de eventuele archeologische waarden van de gronden. Het is gebied met een lage archeologische waarde. Er gelden specifieke regels voor het bouwen en er is een omgevingsvergunningstelsel opgenomen voor bebouwing met een grotere oppervlakte dan 500 m² en een diepte van meer dan 0,50 meter.

Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen om de mogelijkheid te creëren om een archeologische waarde, na onderzoek, geheel of gedeeltelijk te laten vervallen of veranderen. Veelal wordt een onderzoeksrapport vereist waaruit blijkt of er inderdaad archeologische waarden aanwezig zijn en/of deze worden verstoord.

5.3.3 Hoofdstuk 3 Algemene regels

Artikel 15. Anti-dubbeltelregel

In dit artikel wordt geregeld dat voor gronden die eenmaal in aanmerking zijn genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing blijven.

Artikel 16. Algemene bouwregels

In dit artikel is bepaald dat het bevoegd gezag nadere eisen kan stellen aan plaatsing van gebouwen, de dakhelling van hellende dakvlakken en de nokrichting en de plaatsing en vormgeving van andere bouwwerken. Deze eisen mogen slechts worden gesteld met het doel te voorkomen dat de belangen van derden worden geschaad of afbreuk wordt gedaan aan de doeleinden van het plan en met het oog op de bereikbaarheid van gebouwen, bouwwerken, geen gebouwen zijnde en gronden in verband met calamiteiten.

Artikel 17. Algemene gebruiksregels

In dit artikel is het strijdig gebruik opgenomen. Hier een algemeen gebruiksverbod opgenomen voor gebruik in strijd met de bestemming. Het gebruik van gronden, gebouwen en andere bouwwerken ten behoeve van de exploitatie van een seksinrichting, een escortbedrijf en (straat)prostitutie is expliciet uitgesloten.

Artikel 18. Algemene aanduidingsregels

In dit artikel zijn regels opgenomen voor het bouwen binnen de op de verbeelding opgenomen gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone – radar'. Aan deze aanduiding is een beperkte bouwregeling gekoppeld, waarin de bouwhoogte wordt beperkt tot 90 meter. Voor de 'boringvrije zone' rondom het waterwingebied is de gebiedsaanduiding 'milieuzone – boringvrije zone' opgenomen met daaraan gekoppeld een

omgevingsvergunningenstelsel eveneens ter bescherming van de kwaliteit van het grondwater.

Artikel 19. Algemene afwijkingsregels

In dit artikel zijn enkele algemene afwijkingen opgenomen. Ten eerste is er een afwijkingsbevoegdheid opgenomen betreffende het overschrijden van de in het plan opgenomen maatvoeringen met maximaal 10%. Daarnaast is er een afwijking opgenomen voor het oprichten van antennes en masten tot 15 meter hoog én voor erkers, balkons en luifels. De afwijkingen zijn enkel mogelijk indien er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de samenhang in straat- en bebouwingsbeeld en de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden en bouwwerken.

Ook zijn geringe afwijkingen mogelijk, die in het belang zijn van een ruimtelijke of technisch beter verantwoorde plaatsing van bouwwerken of die noodzakelijk zijn in verband met de werkelijke toestand van het terrein, mits de bestemming niet wijzigt en een bouwgrens maximaal 2,50 meter verschuift.

Artikel 20. Algemene wijzigingsregels

In dit artikel is een algemene wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor geringe afwijkingen die in het belang zijn van een ruimtelijk of technisch beter verantwoorde plaatsing van bouwwerken, gene gebouwen zijnde of die noodzakelijk zijn in verband met de werkelijke toestand van het terrein. Deze rechten zijn overgenomen uit het voorgaande plan.

Artikel 21. Overige regels

In dit artikel is een regeling opgenomen ten behoeve van het parkeren.

5.3.4 Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Dit hoofdstuk omvat twee artikelen:

Artikel 22. Overgangsrecht

Dit artikel betreft het overgangsrecht met betrekking tot gebruik van onbebouwde gronden en bouwwerken dat afwijkt van het bestemmingsplan op het moment dat dit rechtskracht verkrijgt. Dit gebruik mag worden voortgezet. Wijziging van het afwijkend gebruik is slechts toegestaan indien de afwijking hierdoor wordt verkleind. Daarnaast zijn overgangsregels opgenomen ten aanzien van het bouwen. Een bouwwerk dat afwijkt van de bouwregels van het bestemmingsplan op het moment dat dit rechtskracht verkrijgt, mag gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd, of na een calamiteit geheel worden vernieuwd of veranderd. De afwijking mag daarbij naar aard en omvang niet worden vergroot. Daarvan mag eenmalig bij een omgevingsvergunning worden afgeweken tot maximaal 10% van de inhoud van het bouwwerk. Het overgangsrecht is niet van toepassing op bouwwerken die reeds in strijd waren met het voorgaande geldende bestemmingsplan.

Artikel 23. Slotregel

De regels kunnen worden aangehaald onder de naam: Regels van het bestemmingsplan “Kom St. Willebrord, Processiepark e.o.”

6 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

6.1 Toepassing Grondexploitatiewet

De Wet ruimtelijke ordening maakt het vaststellen van een exploitatieplan verplicht voor een aantal bouwactiviteiten wanneer de bouw planologisch mogelijk wordt gemaakt in een bestemmingsplan, een wijziging van een bestemmingsplan of een projectafwijkingbesluit. De bouwplannen waarbij een exploitatieplan verplicht is staan in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Dit betreft onder meer plannen voor de bouw van een of meer woningen en de bouw van een of meer andere hoofdgebouwen. Bovendien is een exploitatieplan nodig als locatie-eisen (aan openbare ruimte of woningcategorieën) gesteld moeten worden en/of het bepalen van een tijdvak of fasering noodzakelijk is.

In onderhavige situatie is sprake van een conserverend bestemmingsplan. Van bouwplannen is geen sprake, waardoor een exploitatieplan niet noodzakelijk is.

6.2 Economische uitvoerbaarheid

Ten aanzien van onderhavig conserverend bestemmingsplan vinden er geen ruimtelijke ontwikkelingen plaats die leiden tot bouwactiviteiten waarvoor een exploitatieplan opgesteld dient te worden. De kosten voor de actualisatie van het bestemmingsplan zijn gedekt door de gemeentelijke middelen.

7 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

7.1 Inleiding

De procedures voor vaststelling van een bestemmingsplan zijn door de wetgever geregeld. Aangegeven is dat tussen gemeente en verschillende instanties overleg over het plan moet worden gevoerd alvorens een ontwerpplan ter visie gelegd kan worden. Bovendien is het noodzakelijk dat belanghebbenden de gelegenheid hebben om hun visie omtrent het plan te kunnen geven (afhankelijk van de gemeentelijke inspraakverordening). Pas daarna kan de wettelijke procedure met betrekking tot vaststelling van het bestemmingsplan van start gaan.

7.2 Vooroverleg

Het plan betreft een conserverend bestemmingsplan. Op basis hiervan is geoordeeld dat het plan geen ontwikkelingen mogelijk maakt, zodoende dat een belang van het waterschap, provincie of het rijk in het geding is. Besloten is om wel een vooroverleg te voeren, maar het bestemmingsplan wordt echter niet ter inzage gelegd gezien het conserverend karakter. De vooroverlegreacties zijn integraal opgenomen als bijlage 2 van deze toelichting.

Provincie Noord-Brabant

De provincie Noord-Brabant heeft in haar brief van 17 februari 2017 aangegeven dat het voorontwerp bestemmingsplan geen aanleiding geeft tot het maken van opmerkingen.

Waterschap Brabantse Delta

Op 14 februari 2017 is het bestemmingsplan toegestuurd aan het waterschap Brabantse Delta om een wateradvies uit te brengen voor het bestemmingsplan. Aangezien de belangrijkste uitgangspunten voor het waterschap naar wens zijn opgenomen in het voorontwerp bestemmingsplan wordt een positief wateradvies afgegeven. De opmerkingen die worden gemaakt in het wateradvies zijn verwerkt in de toelichting van onderhavig bestemmingsplan.

Brandweer Midden- en West-Brabant

De Brandweer Midden- en West-Brabant heeft in het vooroverleg aangegeven dat haar Standaardadvies 2017 opgenomen dient te worden in het bestemmingsplan. Dit Standaardadvies is opgenomen in de bijlagen van deze toelichting. Bij de behandeling van het aspect externe veiligheid wordt hier nader naar verwezen.

7.3 Zienswijzen

P.M.

Bijlagen

Bijlage 1. Standaard Verantwoording Groepsrisico

Bijlage 2. Vooroverlegreacties

